

I PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. TERITORIJAS PAŠREIZĒJĀS IZMANTOŠANAS APRAKSTS UN TERITORIJAS ATTĪSTĪBAS NOSACĪJUMI

1.1. IEVADS

Detālplānojuma izstrāde teritorijai Rīgā, Trijādības ielā 5, Āgenskalna apkaimē - Klīversalā (zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem 0100 049 021; 0100 049 0007; 0100 049 0009) (turpmāk tekstā – detālplānojums), ar kopējo platību 4,016 ha, uzsākta pamatojoties uz zemes īpašnieka ierosinājuma un saskaņā ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2014.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.Bv.14-4221-nd „Lēmums par detālplānojuma Trijādības ielā 5, Rīgā (zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem 0100 049 021; 0100 049 0007 un 0100 049 0009) izstrādes uzsākšanu, darba uzdevuma un izstrādes vadītāja apstiprināšanu”.

Nemot vērā, ka plānotās teritorijas publiskā ārtelpas risināma saistīti ar blakus esošajām zemes vienībām, kā arī iekškvartāla teritorija paredz savstarpēji saistītu ārtelpas risinājumu (rekreācijas zonas, gājēju plūsmas) – zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem 0100 049 021, 0100 049 0104, 0100 049 0240 un 0100 049 0012 noteiktas kā teritorija ārpus detālplānojuma robežām, kura var būtiski ietekmēt detālplānojuma īstenošanu.

Detālplānojuma izstrāde tiek veikta saskaņā ar 16.10.2012. Ministru kabineta noteikumiem Nr.711 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem” (turpmāk tekstā MK noteikumi Nr.711).

Detālplānojuma uzdevums ir detalizēt Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma plānotās (atļautās) izmantošanas prasības un izmantošanas aprobežojumus, kā arī nodrošināt atbilstošu infrastruktūru.

Plānojums izstrādāts uz aktuāla topogrāfiskā plāna ar mēroga noteiktību 1:500. Topogrāfiskā plāna izstrādātājs SIA „METRUM” uzmērījumu veica 2013.gada jūlijā. Topogrāfiskais plāns elektroniski parakstīts Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentā un reģistrēts Rīgas pašvaldības augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas datu bāzē ar Nr.2013-2522. Detālplānojumā izmantoti fotoattēli no M.Kalvānes un I.Kūliņas 2014.gadā veiktās detālplānojuma teritorijas fotofiksācijas.

1.attēls. Skats uz detālplānojuma teritoriju no Staraja Rusas ielas.

1.2. TERITORIJAS ATTĪSTĪBAS MĒRĶIS UN UZDEVUMI

Detālplānojuma izstrādes uzdevumi ir noteikti darba uzdevumā detālplānojuma izstrādei, kas apstiprināts ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2014.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.Bv.14-4221-nd (2.pielikums).

Detālplānojuma izstrādes mērķis ir izstrādāt priekšnoteikumus iespējamai teritorijas attīstībai, jaunai apbūvei un transporta infrastruktūras izveidei, paredzot piemērotāko izmantošanas veidu, saskaņā ar plānoto (aļauto) teritorijas izmantošanu „Centru apbūves teritorijā”, “Tehniskās apbūves teritorijā” un “Apstādījumu teritorijā”.

Detālplānojumā jāizstrādā teritorijas perspektīvās attīstības vadlīnijas un apbūves nosacījumus ilgtspējīgas attīstības un kvalitatīvas vides nodrošināšanai, veicot teritorijas izmantošanas plānošanu, publiskās ārtelpas plānošanu, transporta un satiksmes plānošanu, kā arī inženiertehniskās infrastruktūras plānošanu.

Projekta uzdevumi:

1. Detalizēt un precizēt teritorijas plānoto (aļauto) izmantošanu un izmantošanas aprobežojumus.
2. Izstrādāt priekšlikumus zemes vienību robežu maiņai un/vai sadalei.
3. Precizēt ielu sarkanās līnijas un noteikt plānotās satiksmes infrastruktūras izvietojumu.
4. Noteikt publiskās ārtelpas teritorijas un to izmantošanas nosacījumus.
5. Noteikt detālplānojuma risinājumu realizācijas kārtību.

2.attēls. Skats no detālplānojuma teritorijas uz Āgenskalna līci un esošo molu detālplānojuma teritorijā.

1.3. TERITORIJAS PAŠREIZĒJĀS IZMANTOŠANAS APRAKSTS

1.3.1. Detālplānojuma teritorijas novietne, esošā izmantošana un dabas vērtības

Detālplānojuma teritorija atrodas Rīgā, Āgenskalna apkaimē, kvartālā starp Trijādības ielu, Kuģu ielu un Āgenskalna līci. Detālplānojuma teritorija šobrīd netiek aktīvi izmantota un apsaimniekota.

Teritorija ilgstoši ir bijusi ražošanas apbūves teritorija, kurā šobrīd ir saglabājusies tikai viena ēka un atsevišķi inženierapgādes tīklu objekti. Lielākā daļa no teritorijā esošajiem inženierapgādes tīkliem nedarbojas, izņemot virszemes gāzes vadu, kas šķērso teritorijas vidusdaļu un atsevišķus kanalizācijas cauruļvadus. Pārējā ražošanas ēku un būvju apbūve ir nojaukta.

Āgenskalna līča krastā ir izbūvēts krastmalas posms un mols – vēsturiska kuģu piestātne. Taču lielākā daļa no Āgenskalna līča krastmalas ir bez labiekārtojuma. Vēsturiskais laukakmeņu krastmalas slīpais stiprinājums sākas uz austrumiem no kuģu piestātnes, un galvenokārt atrodas ārpus detālplānojuma teritorijas, aptverot Klīversalas galu – krastmalas posmu starp Āgenskalna līci un Daugavu.

3., 4., 5., 6.attēls. Esošā apbūve, kuģu piestātne un mols detālplānojuma teritorijā.

Tā kā detālplānojuma teritorijā ilgstoši bija izvietotas ražošanas ēkas un būves, teritorijā ir bijuši speciāli veidoti apstādījumi – tos raksturo koku alejas un krūmu rindas, kas ir bijušas stādītas starp ražošanas ēkām, gar gājēju un autotransporta ceļiem un krastmalā. Stādītu koku rinda ir saglabājusies arī gar Trijādības ielu. Galvenokārt teritorijā aug parastās liepas un dzīvžogi no spožajām klintenēm, spirejām un citiem krūmiem. Dzīvžogi ir ilgstoši nekopti, līdz ar to zaudējuši savu ainavisko vērtību.

Teritorijas dienvidrietumu daļā atrodas pamests augļu dārzs, kur galvenokārt ir stādītas ābeles. Lielu teritorijas daļu aizņem dažādu sugu koku sējeņi, uzskatāmi par mazvērtīgiem, kā arī teritorijas daļa sāk aizaugt ar krūmājiem.

Gar ūdensmalu aug dažādu sugu koki (gobas, vīksnas, kļavas, oši, papeles, vītoli). Daudzi no krastmalā augošajiem kokiem ir nomākti vai bojāti, gan no slimībām, gan no bebru aktīvas darbošanās Āgenskalna līča krastmalā. Teritorijā saglabājušies vairāki lielus apjomus sasnieguši lapu koki, kas uzskatāmi par bioloģiski un ainaviski vērtīgiem elementiem, no kuriem viens atrodas uz plānotas (vēsturiskās) Valguma ielas trases, ielas sarkano līniju robežās.

7., 8., 9., 10. attēls. Koki un krūmi detālplānojuma teritorijā.

Uzsākot teritorijas plānošanas procesu 2003.gadā tika apsekota visa Klīversalas ziemeļu daļa, no Trijādības ielas līdz Āgenskalna līča krastmalai, t.sk. šobrīd izstrādes stadijā esošā detālplānojuma teritorija, un **veikta teritorijas dendroloģiskā inventarizācija**, ko veica SIA „Tagete”, Lindas Strodes vadībā (Dabaszinātņu maģistrs bioloģijā, Latvijas dendrologu biedrības biedrs). Teritorijā kopumā tika apsekoti un inventarizēti 1038 koki, no kuriem kā veselīgi, dekoratīvi un ainaviski vērtīgi tika atzīti gandrīz 200 koki, no kuriem tikai ~30 atrodas detālplānojuma teritorijā. Starp inventarizācijā atzītajiem veselīgi, dekoratīvi un ainaviski vērtīgajiem kokiem dominē parastās kļavas, parastās liepas un pensilvānijas oši. Atzinumā atzīmēts, ka labā stāvoklī ir gar Trijādības ielu stādītie koki, bet gar ūdensmalu augošie koki jāretina, likvidējot nevērtīgos, bojātos un stipri nomāktos kokus. Objektā tika konstatēta gubu un vīksnu inficēšanās ar t.s. Holandes slimību, kas prasa stādījumu retināšanu likvidējot stipri bojātos kokus.

Atkārtota teritorijas dendroloģiskā inventarizācija detālplānojuma teritorijā tika veikta 2014.gadā, ko veica SIA “Koku konsultants”, ar mērķi pārvērtēt un atlasīt vērtīgos un izcilos kokus. Kopā tika atlasīti un inventarizēti 43 vērtīgi un izcili koki, sertificēta arborista un koku tehniķa Edgara Neilanda vadībā. Papildus izstrādāti arī ieteikumi koku saglabāšanai un aizsardzībai labiekārtošanas darbu laikā.

Starp apsekotajiem kokiem konstatēti:

- 1 ainavisks koks Nr. 16615;
- 1 koks, kas ir dendroloģisks retums Nr.16575;
- 1 valsts nozīmes dižkoks Nr. 16581, kam saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” 8 punktu noteikta aizsardzības zona 10m attālumā no vainaga projekcijas;
- 1 vietējas nozīmes dižkoks Nr. 16580, kam saskaņā ar Rīgas domes saistošiem noteikumiem Nr. 94 „Rīgas pilsētas aizsargājamo koku aizsardzības un uzturēšanas noteikumi” 3.1 punktu noteikta aizsardzības zona 10m rādiusā, mērot no koka stumbra.
- 9 bīstami koki Nr. 16580, 16581, 16587, 16588, 16589, 16590, 16591, 16594, 16600.

Ar pilnu detālplānojuma teritorijas vērtīgo un izcilo koku dendroloģisko inventarizāciju var iepazīties detālplānojuma projekta pielikumu sadaļā.

Veicot detālplānojuma izstrādi 2014.gada vasarā tika apsekots zemesgabals dabā un sniegts **atzinums par zemesgabalā sastopamajiem biotopiem**, ko veica SIA „VZS Birojs” vides un dabas aizsardzības vecākā speciāliste Egita Grolle. Ir apsekota detālplānojuma teritorija un iegūts pārskats par augu sugu un biotopu daudzveidību. Teritorijā netika konstatēti īpaši aizsargājami biotopi vai augu sugas. Ar pilnu Sugu un biotopu aizsardzības jomas eksperta atzinumu var iepazīties detālplānojuma projekta pielikumu sadaļā.

1.3.2. Teritorijas attīstības un izmantošanas riski

(1) Teritorijas ģeoloģiskais raksturojums un degradētās teritorijas

No ģeomorfoloģiskā viedokļa detālplānojuma teritorija atrodas Rīgas jūras līča Piejūras zemienes Rīgavas līdzenumā (Baltijas ledus ezera līdzenumā). Vairākās vietās Latvijā tuvu tagadējam jūras krastam izveidojušās ideāli līdzenas virsas, ko veido puteklaini mālaini nogulumi. Piejūras zemienē senākie kāpu veidojumi ietver Baltijas ledus ezera līdzenumus.

Teritorija atrodas arī Daugavas ielejas deltas rajonā, starp Daugavu, Mārupīti un Daugavas ielejas pamatkrastu, izvietota teritorijā starp Daugavu un Torņakalna kāpām, un līdz Daugavas upes tecējuma noregulēšanai šī teritorija bieži applūda. Cilvēku nevadīta upe iepretim Rīgai savā plašā un lēnā plūdumā pēc savas gribas maintīja gultni, te radīdama, te atkal aizskalojot daudz saliņas un sēkļus. Teritorijas atrašanās Daugavas deltas rajonā nosaka celtniecībai nosacīti nelabvēlīgos, sarežģītos ģeoloģiskos un hidroloģiskos apstākļus.

Mārupīte, kas vēl 17.gs. ietecēja Daugavas attekā – Kīleveina grāvī pie Vienības gatves un Jelgavas ielas krustojuma, bet šobrīd tās ieteka Daugavā ir Āgenskalna līcī, jo tās gultne vairākkārt ir tikusi regulēta. Arī daudzās Daugavas attekas pamazām ir aizsērējušas un aizbērtas. Tādējādi pamazām ir izzudušas un apvienotas arī daudzās Daugavas salas, kas pastāvēja Daugavas abos krastos vēl 18.-19.gs.. Arī Klīversala sen vairs nav sala, bet ir teritorija daļēji saglabājusī savu vēsturisko vietas nosaukumu.

Detālplānojuma teritorija šobrīd ir relatīvi līdzena, vienmērīgs kritums vērojams teritorijas austrumu - rietumu virzienā un pie Āgenskalna līča. Zemākās augstuma atzīmes ir konstatētas teritorijas rietumdaļā – no 1,7 līdz 2,0 m v.j.l., bet augstākās teritorijas vidusdaļā – no 2,5 līdz 3,2 m v.j.l.. Dabīgais reljefs stipri izmainīts teritorijas apbūves laikā – piepaccelts ar tehnogēno (uzbērtu) slāni līdz abs. augstuma atzīmēm.

Hidroloģiskos apstākļus Klīversalas teritorijā nosaka tās izvietojums atklāto ūdensbaseinu – Āgenskalna līča un Daugavas ielokā. Gruntsūdens līmeņa svārstības ir cieši saistītas ar ūdens līmeņiem Daugavā un līdz ar to Āgenskalna līcī. Gruntsūdens līmenis Klīversalas teritorijā dažādos gados un dažādos gada periodos urbumos piemērīts absolūto atzīmju 0.00 – 0.55 m v.j.l. robežās.

Klīversalas teritorijas ģeotehnisko apstākļu izvērtējums – slēdziens tika veikts 2008.gadā. Izpēti veica un slēdzienu sagatavoja AS "Ģeoserviss" speciālisti, inženiera – ģeologa H.Dāvida vadībā. Ar pilnu ģeotehnisko apstākļu izvērtējumu – slēdzienu var iepazīties detālplānojuma pielikumu daļā.

Degradētām teritorijām, īpaši, ja tās ir koncentrētas noteiktā pilsētas rajonā, var būt negatīva kumulatīva ietekme uz apkārtni, kaitējums gan vietai (teritorijai), gan vietejai sabiedrībai. Nosakot degradētās teritorijas tiek pielietoti vairāki savstarpēji saistīti kritēriji. Vienīgais atsevišķais kritērijs, kas viennozīmīgi liecina par teritorijas degradāciju, ir teritorijas piesārņojums. Nozīmīgākās citas degradēto teritoriju noteikšanas pamata pazīmes saistītas ar to radīto vizuālo piesārņojumu (kas parasti liecina arī par būvju tehnisko stāvokli un teritorijas ietekmi uz apkārtni) un teritorijas izmantošanas efektivitāti. Degradēto teritoriju noteikšanā tiek pielietoti arī papildus kritēriji, kas sniedz paplašinātu priekšstatu par attiecīgo teritoriju, tās attīstības iespējām un ierobežojumiem.

Detālplānojuma teritorijā ir konstatēti sekojoši degradēto teritoriju veidi, tos skatot funkcionālā griezumā, vērtējot to vizuālo izskatu:

- neefektīvi izmantotas ražošanas un nolikta apbūves teritorijas;

- pamestas vai neefektīvi izmantotas transporta infrastruktūras teritorijas;
- pagaidu ēku un būvju haotisks izvietojums, neefektīva to izmantošana.

Detālplānojuma teritorijas vides stāvoklis no piesārņojuma viedokļa Rīgas pilsētā vērtējams kā vidējs, jo CO un NO₂ piesārņojums ir vidēji liels. Saskaņā ar Rīgas domes 2006.gada 14.novembra saistošajiem noteikumiem Nr.60 „Par gaisa piesārņojuma teritoriālo zonējumu” (ar 2009.gada 3.novembra grozījumiem Nr.20), detālplānojuma teritorija atrodas III gaisa piesārņojuma teritoriālajā zonā, kurā slāpekļa dioksīda gada vidējā koncentrācija ir mazāka par 30 µg/m³. Līdz ar to nekādi papildus pasākumi gaisa piesārņojuma samazināšanai detālplānojuma teritorijā nav nepieciešami, kā arī nav ierobežojumu siltumapgādes veida izvēlē un ir atļauta lokālu siltumavotu un apkures iekārtu uzstādīšana.

Saskaņā ar Valsts aģentūras „Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūra” piesārņoto un potenciāli piesārņoto vietu informācijas sistēmas datiem detālplānojuma teritorijā neatrodas piesārņotas vai potenciāli piesārņotas teritorijas, kā arī veicot inženierģeoloģisko izpēti nav konstatēts paaugstināts grunts piesārņojums.

(2) Riska teritorijas

Plūdu apdraudētās teritorijas pēc to izcelsmes Latvijā iedalāmas divās pamata grupās:

- dabiskās (ar plūdu vai jūras uzplūdu) apdraudētās teritorijas, kuras tiek appludinātas dabas apstākļu ietekmes rezultātā;
- mākslīgās - cilvēku radītās (antropogēni izraisītās) appludinātās vai appludinājuma ietekmētās teritorijas, kuras saistītas ar ūdeņu dabiskā režīma mākslīgām izmaiņām.

Ievērojamas jūras uzplūdu platības ir Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastē. Jūras uzplūdu rezultātā tiek paaugstināti ūdens līmeņi daudzu upju grīvās un to lejtecēs, t.sk. arī Daugavas grīvā un lejtecē. Rīgai nopietnāko plūdu apdraudējumu izsauc jūras vējuzplūdi, kas rodas pieturoties zeme atmosfēras spiedienam uz Baltijas jūras un vēja ātrumam 20 m/s un vairāk no rietumiem un ziemeļrietumiem, sadzenot jūras ūdeni Daugavā, daļēji appludinot arī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona teritorijas. Jūras ūdens līmenis krasta joslā vēju radīto uzplūdu rezultātā paceļas vairāk par 1 m, bet atsevišķos gadījumos par vairāk par 2 m virs 0m BS.

Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumā, t.sk. detālplānojuma teritorijā, noteiktas zonas, kurās pirms būvniecības uzsākšanas jāveic kompleksi meliorācijas un aizsardzības pret plūdiem pasākumi.

Jūras uzplūdu apdraudētā teritorija Daugavā ir līdz pat 30 km - no upes ietekas jūrā ir līdz Rīgas HES. Tā kā detālplānojuma teritorija neatrodas tieši Daugavas upes krastā, kā arī lielākajā tās daļā zemes virsas augstuma atzīmes ir vidēji 2-3 m vjl., tieši plūdu draudi teritorijā nepastāv. Vienīgi veicot apbūvi detālplānojuma teritorijas rietumdaļā ieteicams veikt apbūves teritorijas kolmatēšanu (uzbēršanu) un plānotās apbūves „0.00” līmeņa atzīmi ieteicams noteikt virs 3 m vjl..

Saskaņā ar Aizsargjoslu likumu Daugavai ir noteikta 10 m virszemes ūdensobjekta aizsargjosla, kurā atrodas arī detālplānojuma teritorijas daļa. Saskaņā ar 03.06.2008. MK noteikumiem Nr.406 "Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu noteikšanas metodika" applūstošo teritoriju nosaka pēc dabā konstatējamām regulāra applūduma pazīmēm vai izmantojot inženiertehniskos aprēķinus. Tā kā detālplānojuma teritorijā netika konstatētas izteiktas regulāra applūduma pazīmes, tad lai noteiktu applūstošās teritorijas robežu tika izmantoti inženiertehniskie aprēķini. Atbilstoši MK noteikumu Nr.406 11.punktam, ja applūstošo teritoriju nosaka, izmantojot inženiertehniskos aprēķinus, pieņem, ka applūduma atkārtšanās biežums ir vismaz reize desmit gados (ar 10 % applūduma varbūtību).

Ņemot vērā minēto, par detālplānojuma teritoriju tika pieprasīti hidroloģiskie dati no "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra". Saskaņā ar centra izsniegto izziņu 29.05.2014. Nr.4-6/1079 (skat.projekta pielikumu sadaļā) detālplānojuma teritorijā ir noteikta bieži iespējamo plūdu – reizi desmit gados (ar 10% applūduma varbūtību) riska teritorija, kur kā maksimālais ūdens līmenis ir aprēķināts 1,81 m Baltijas jūras sistēmā (m BS).

(3) Vides troksnis

Troksnis ir viens no fizikāli nelabvēlīgākajiem faktoriem, kas cilvēkiem izraisa nepatīkamas izjūtas, veselības traucējumus un slimības. Īpaši transporta radītais troksnis būtiski palielina trokšņu līmeni transporta maģistrāļu un mezglu tuvumā.

Cilvēks var saskarties ar ļoti dažādiem trokšņu līmeņiem:

- klusa telpa 35 - 40 dB (A);
- ikdienišķa saruna 50 – 60 dB (A);
- skaļš radio 65 – 75 dB (A);
- noslogota iela 79-85 dB (A);
- motorzāģis darbībā 115 – 120 dB (A);
- liela reaktīvā lidmašīna pacelšanās laikā līdz 25 m attālumā – 140 dB (A).

Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumi Nr.16 „Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība” (turpmāk – MK 2014.gada 7.janvāra noteikumi Nr.16) nosaka kārtību rīcības plānu izstrādei.

Saskaņā ar MK 2014.gada 7.janvāra noteikumiem Nr.16, aizsargjoslās gar autoceļiem un tām teritorijas daļām, kas atrodas tuvāk par 30 m no stacionāriem trokšņa avotiem, minētie trokšņa robežlielumi uzskatāmi par mērķlielumiem.

1. tabula. MK 2014. gada 7. janvāra noteikumos Nr.16 noteiktie trokšņa robežlielumi:

Nr.p.k.	Teritorijas lietošanas funkcija	Trokšņa robežlielumi (dB(A))		
		Ldiena	Lvakars	Lnakts
1.	Individuālo (savrupmāju, mazstāvu vai viensētu) dzīvojamo māju, bērnu iestāžu, ārstniecības, veselības un sociālās aprūpes iestāžu apbūves teritorija	55	50	45
2.	Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija	60	55	50
3.	Publiskās apbūves teritorija (sabiedrisko un pārvaldes objektu teritorija, tai skaitā kultūras iestāžu, izglītības un zinātnes iestāžu, valsts un pašvaldību pārvaldes iestāžu un viesnīcu teritorija) (ar dzīvojamo apbūvi)	60	55	55
4.	Jauktas apbūves teritorija, tai skaitā tirdzniecības un pakalpojumu būvju teritorija (ar dzīvojamo apbūvi)	65	60	55
5.	Klusie rajoni apdzīvotās vietās	50	45	40

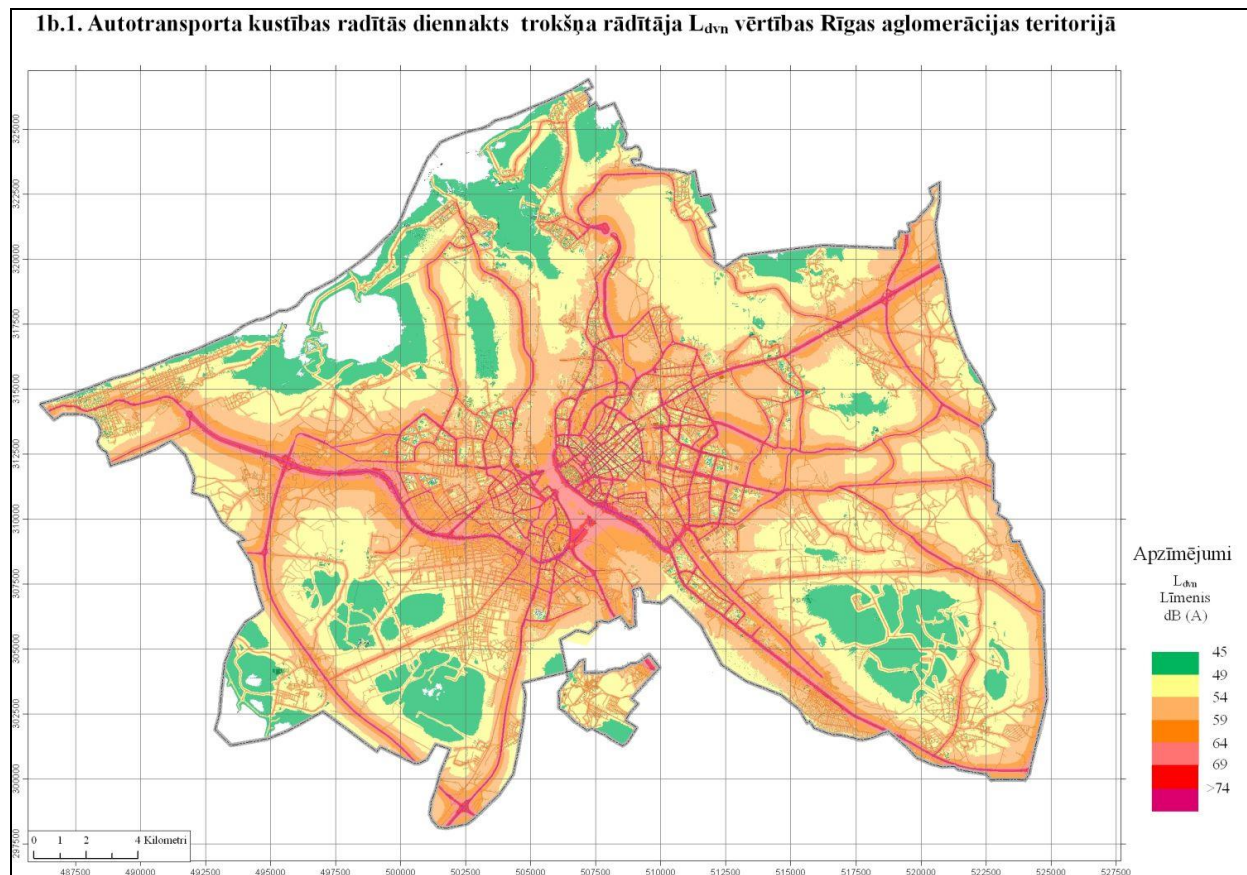
Atbilstoši 2004.gada 13.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.597 "Vides trokšņa novērtēšanas kārtība" prasībām, SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment” pēc Rīgas domes Vides departamenta pasūtījuma 2006.-2008.gadā izstrādājusi trokšņu stratēģiskās kartes Rīgas aglomerācijai, kurās iekļauta Rīgas pilsēta un pierīgas pašvaldību teritorijas. Trokšņa stratēģiskās kartes raksturo stāvokli 2006.gadā, ar korekcijām 2008.gadā. Paredzētās darbības teritorijā nozīmīgāko troksni rada autotransporta kustība pa tuvumā esošajām ielām – Trijādības ielu un Raņķa dambi. Citi analizētie trokšņu avoti – rūpnieciskā apbūve, sliežu transports (tramvajs un dzelzceļš) vai gaisa satiksme nerada būtisku trokšņu piesārņojumu detālplānojuma teritorijā.

Autotransporta kustības radītā trokšņa rādītājs L_{diena} un L_{vakars} detālplānojuma teritorijā ir robežās no 49-54 dB; izņemot Trijādības ielu un tās tiešā tuvumā esošo teritoriju, kur tiek pārsniegts noteiktie robežlielumi – 60; 65 dB, bet trokšņa rādītājs L_{nakts} detālplānojuma teritorijā ir robežās no 45-54 dB, kas kopumā atbilst plānotās apbūves (Jauktas apbūves teritorija) noteiktajiem robežlielumiem.

Ņemot vērā, ka, iespējams plānotās apbūves teritorijā pie Trijādības ielas nevarēs nodrošināt vides trokšņa līmeņa atbilstību noteiktajiem robežlielumiem, kas noteikti MK 2014.gada 7.janvāra noteikumu Nr.16 2.pielikumā un 4.pielikumā, neparedzot papildus pasākumus, tāpēc projektējot dzīvojamās vai publiskās ēkas šajā detālplānojuma teritorijā, vēlams ņemt vērā vairākas rekomendācijas:

- projektējot dzīvojamās ēkas, rekomendējams izmantot informāciju par trokšņa līmeni iespējami sliktākā scenārija gadījumā;
- projektējot dzīvojamās ēkas, to iekštelpās jānodrošina trokšņa robežlielumu, kas noteikti MK 2014.gada 7.janvāra noteikumu Nr.16 2.pielikumā. Lai nodrošinātu iekštelpu trokšņa līmeņa atbilstību robežlielumiem, ēkas ārsienām jānodrošina nepieciešamais trokšņa līmeņa samazinājums;
- projektējot ēkas, kas izvietotas tuvu trokšņa avotiem, iekštelpu izvietojumu rekomendējams plānot tā, lai guļamtelpu logi būtu izvietoti fasādē, kas vērsta prom no trokšņa avota;
- ēkās, kurām nepieciešamais skaņas samazinājuma līmenis pārsniedz 20 dB, pret trokšņa avotu vērstās telpas vēlams aprīkot ar iekšējās ventilācijas sistēmām, tādējādi samazinot nepieciešamību atvērt logus telpu vēdināšanas nolūkos;
- ēku pagalmos un publiskajās zonās rekomendējams pēc iespējas vairāk veidot kokaugu joslas un izvietot atsevišķi stāvošus kokus, tādējādi radot dabiskas troksni absorbējošas barjeras un mazinot trokšņa izplatību teritorijā.

Ievērojot sniegtās rekomendācijas ēku projektēšanai un publiskās telpas plānošanai, nav iespējams samazināt vides troksni paredzētās darbības teritorijā, bet iespējams nozīmīgi samazināt tā ietekmi uz iedzīvotājiem. Ēkās ir iespējams nodrošināt trokšņa līmeņa atbilstību iekštelpām piemērojamiem trokšņa robežlielumiem.

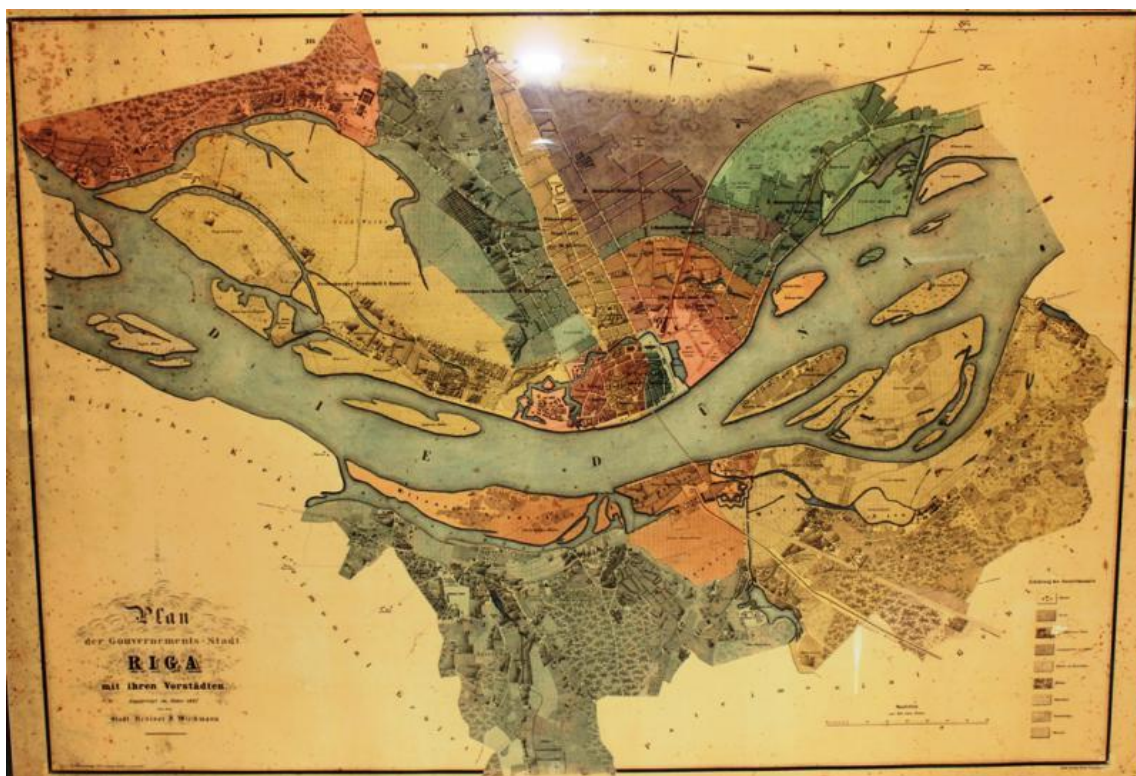
11.attēls. Autotransporta kustības radītās diennakts trokšņa rādītāja vērtības Rīgas aglomerācijas teritorijā.
 Datu avots: „Rīgas aglomerācijas trokšņu stratēģiskā kartēšana” (SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment”, 2008.gads)

1.3.3. Teritorijas attīstības vēsturiskais konteksts

Lai gan Rīgas pilsēta tika dibināta jau 13.gadsimta sākumā, ilgu laiku tās teritorija saglabājās salīdzinoši neliela. Daugavas kreisais krasts iepretim Rīgai apbūvējās lēnām. Detālpplānojumā iekļautā teritorija atrodas Pārdaugavā un tās senākā apzinātā pagātne ir saistīta gan ar Rīgas nocietinājumu un aizsardzības būvēm 15.-18.gs., gan ar galveno ceļu attīstību Pārdaugavā no Zemgales uz Rīgu, gan ar Klīversalas un Torņakalna rajona attīstību kopumā. Teritorijā apbūve un izmantošana vairāk gan ir saistīta ar teritorijas attīstības straujo izaugsmi 19.gadsimta beigās, kā arī realizēto saimniecisko darbību 20.gadsimtā.

Daugavas kreisais krasts ilgi palika militarizēts, jo 1641.gadā Pārdaugavā, pie toreizējās Mārupītes ietekas Daugavā tika uzcelts cietoksnis - Kobronskanste. Tomēr ne militarizācija, nedz arī Kobronskanstes pastāvēšana tur kavēja mierīgu iedzīvotāju apmešanos uz patstāvīgu dzīvi. Kavēklis bija Pārdaugavas īpatnējie dabas apstākļi, kas stipri atšķīrās no Daugavas labā krasta. Daugava untumaini pārpludināja visu Pārdaugavas līdzenumu, dažbrīd pat sasniedzot Torņakalnu veidojošās kāpas. 17.gs.sākumā Daugavas kreisajā pusē atrodošās saliņas bija diezgan tuksnešainas un tās izlietoja galvenokārt koku materiālu noliktavu ierīkošanai. Mazliet bija apbūvētas tikai lielākās salas.

Tikai 1786.gadā uz valdības pavēli Pārdaugavas blīvāk apdzīvotos rajonus oficiāli pievieno pilsētai ar „trešās” jeb „Jelgavas” priekšpilsētas nosaukumu. Tās sastāvā toreiz ietilpa Ķīpsala, Klīversala, Mūkusala, Zaķu sala un vēl dažas citas salas, tāpat arī Āgenskalns, Ilģuciems un Zasulauks. Pārējām priekšpilsētām līdzīga tanīs laikos bija vienīgi Klīversala.

12.attēls. Guberņas pilsēta Rīga ar priekšpilsētām, F.Vīkmans, 1867.gads.

Avots: <http://www.rigapretpludiem.lv/lat/karsu-galerija/9-senas-rigas-kartes/>

13.attēls. Klīversalas ziemeļu daļas un detālplānojuma teritorijas apbūve 1880.-1883.gads (RVKM VRVM 160224/5) Avots: Rīgas vēstures un kuģniecības muzejs

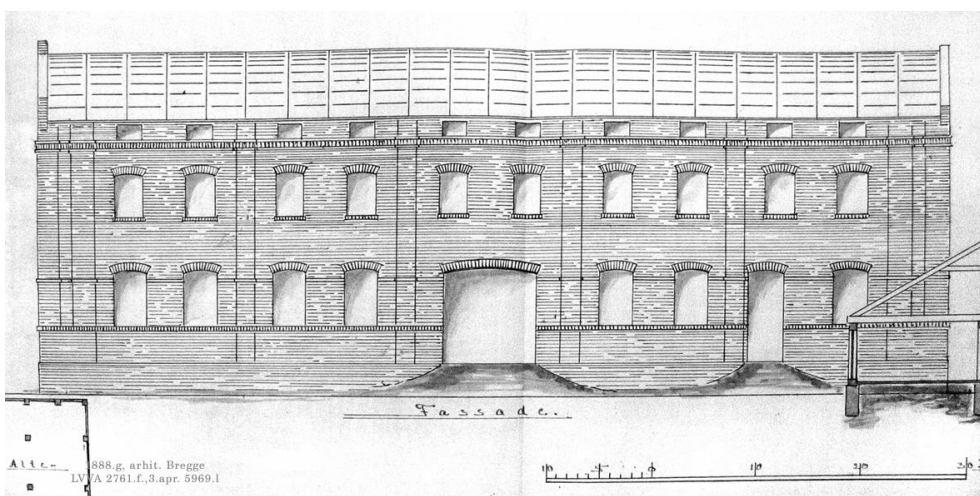
1869.gadā dibinātā Langes & Skuje kuģu un mašīnbūves rūpnīca (Maschinenfabrik und Schiffwerf Lange & Skuye) izvietojusies Pārdaugavā, Klīversalā, pie Āgenskalna līča Trijādības ielā 5. Adrese gadsimtu mijā – Kuģu iela 44, 46, 48. Savu darbību uzņēmums uzsāka ar kuģu un tā dzinēju remontiem. 1872.gadā šeit tika uzbūvēts pirmais kuģis – tvaikonis Dahlen. 1886.gada Skuje izstājās no uzņēmuma un līdzās nodibināja savu atsevišķu rūpnīcu, bet esošais uzņēmums tika pārdēvēts par Langes & dēla kuģu būvētavu un mašīnfabriku.

1892.gadā kuģu būvētavu ievērojami paplašināja, uzstādīja jaudīgu tvaika mašīnu un ieviesa dažādus tehniskus jauninājumus. Šeit varēja būvēt ne tikai upju tvaikoņus, bet arī nelielus jūras kuģus. 20.gs. sākumā Langes kuģu būvētava saņēma lielus valdības pasūtījumus vairāku torpēdu laivu un 8 mīnu kreiseru būvei. Šajā laikā, lai nodrošinātu pasūtījumu izpildi uzbūvēja divus elingus līdz 100 m garu kuģu būvei, kā arī uzcēla lietuvu un uzstādīja jaunas mašīnas citās darbnīcās. Langes kuģu būvētava kļuva par vadošo uzņēmumu Latvijā savā nozarē, kurā tika nodarbināti līdz 1500 strādniekiem. Līdz 1912. gadam šajā kuģu būvētavā uzbūvēja 232 dažādus peldošus līdzekļus – kuģus, zemes smēlētājus, pontonus un citus.

1920.–1930.gados bijusī a/s Lange un dēls piederēja a/s Ziemeļ–Vakaru Metalurģiskas, mehānikas un kuģu būvētavas fabrikai, jeb bijušajai firmai Bekers un komp. Fabrikas teritorijā izvietojās vairāki sīki uzņēmumi: Rīgas virvju, dzensiksnu un grīdsegu fabrika, Siliņa kuģu būvētava, Andreja Pogas kuģu, laivu un pontonu remonta darbnīcas, briķešu fabrika, šautuve un citas. 1930.gadu otrajā pusē tika nojauktas vairākas a/s Lange un dēls fabrikas ēkas, kas netika izmantotas un bija sliktā tehniskā stāvoklī. 1938.gada arhīva materiālos kā teritorijas īpašnieks minēta LR Finanšu ministrija. 1940.gada nogalē īpašums tika nacionalizēts un nodots bijušās Baltijas mašīnu fabrikas īpašnieka Ed.Cepps valdījumā.

Otrā pasaules kara gados rūpnīca bija daļēji sagrauta. Savu darbību tā atsāka 1945.gadā, izgatavojot peldošos celtņus, tvaika katlus un čuguna lējumus. 1950.gados rūpnīca atgriezās pie kuģu un to iekārtu remontēšanas. 1970.gadā tā ieguva nosaukumu „Eksperimentālā kuģu mehāniskā rūpnīca”.

Vienīgā līdz mūsdienām saglabājusies ir materiālu noliktavas un krāsotavas vajadzībām celtā ēka, kas šodien atrodas netālu no Trijādības ielas. Ēka celta 1888.gadā pēc arhitekta Bregges projekta (skat.14., 15.attēlu). Salīdzinot šīs ēkas fasādes zīmējumu ar mūsdienu foto attēliem, redzams, ka neskatoties uz laika gaitā veiktajām pārbūvēm, ēka daļēji ir saglabājusi sākotnējo apjomu un fasādes, taču šodien tā ir vizuāli sliktā tehniskā stāvoklī. Ja vēsturiski ēka tika būvēta ielas malā, tad šodien tā atrodas atstatus no Trijādības ielas, kas ir izbūvēta vēlākā laika periodā. Līdz ar to arī pilsēt būvnieciski šī ēka neiekļaujas plānotā apbūves kvartāla perimetrālās apbūves zonā, kas ir raksturīga Klīversalas vēsturiskajai apbūvei.

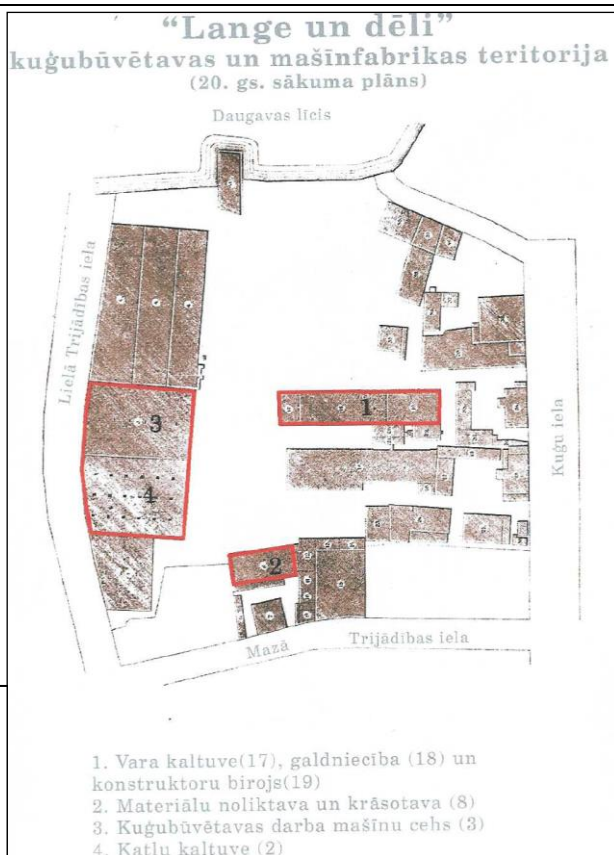

14.attēls. Krāsotavas ēkas projektētā fasāde 1888.gadā.

Datu avots: Būvvaldes arhīvs. LVVA 2761.f., 3.apr., 5969.l., 5970.l. un 5971.l.

15.attēls. Krāsotavas ēka 2014.gadā.

16. attēls. „Lange un dēli” kuģu būvētavas un mašīnfabrikas teritorijas plāns.
Datu avots: grāmata „Rīga un Seine Bauten” (R.1903, - s. 411).

17.attēls Rīgas pilsētas plāna fragments, 1983.gads.
Datu avots: Latvijas nacionālās bibliotēkas digitālā karšu bibliotēka.

1.3.4. Tuvākās apkārtnes esošās apbūves telpas, funkcionālā izmantošana un plānotā attīstība

(1) Teritorija, kas var būtiski ietekmēt detālplānojuma īstenošanu

Saskaņā ar apstiprināto darba uzdevumu detālplānojuma izstrādei zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem 0100 049 2021, 0100 049 2014, 0100 049 0240 un 0100 049 0012 ir noteiktas kā teritorija ārpus detālplānojuma robežām, kura var būtiski ietekmēt detālplānojuma īstenošanu.

Zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 0100 049 2021 atrodas Āgenskalna līča un vienlaicīgi arī Daugavas krastā, pašā Klīversalas galā. Uz zemes gabala šobrīd atrodas labiekārtota autostāvvietā, kuru izmanto blakus esošās dzīvojamās ēkas iedzīvotāji.

Zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 0100 049 2014 atrodas Āgenskalna līča krastā un tieši robežojas ar detālplānojuma teritoriju. Zemesgabalā atrodas pazemes patversme un divi dižkoki, kā arī vairāki citi lieli koki un krūmi.

18., 19. attēls. Esošā autostāvvietā (zemes vienībā ar kad. apz. 0100 049 2021) un krūmāji (zemes vienībā ar kad. apz. 0100 049 2014).

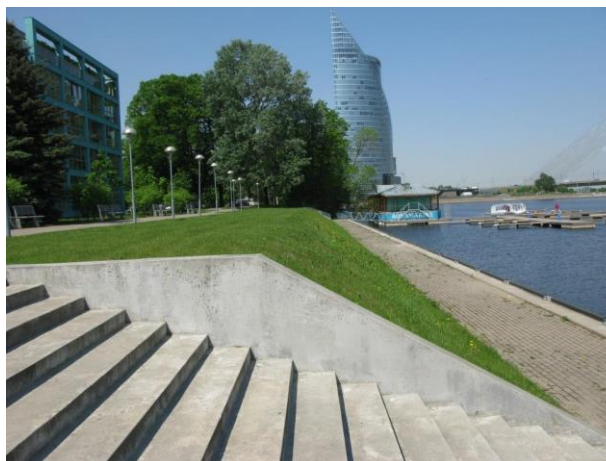
Zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 0100 049 0012 atrodas Daugavas krastā un faktiski ir Kuģu ielas daļa, kurā ir izbūvēta gājēju promenāde un labiekārtota krastmala.

Zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 0100 049 0240 atrodas pie Kuģu ielas un tieši robežojas ar detālplānojuma teritoriju. Uz zemes gabala atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā ēka, ar adresi Kuģu ielā 26, kas vēsturiski bija viena no ražošanas ēkām bij. „Eksperimentālajā kuģu mehāniskajā rūpnīcā”.

Zemes vienība ar kadastra apzīmējumu 0100 049 2015 atrodas starp zemesgabalu Kuģu ielā 26 un detālplānojuma teritoriju, taču nav iekļauts teritorijā, kas var būtiski ietekmēt detālplānojuma īstenošanu. Tai pašā laikā, šī zemes gabala apbūve un izmantošana tieši ietekmē visas apkārtnes teritorijas izmantošanu un ainavu, jo zemesgabalā atrodas SIA „Rīgas Siltums” katlu māja.

20.,21.attēls. Dzīvojamā ēka Kuģu ielā 26 un esošā katlu māja.

22.,23.attēls. Esošā gājēju promenāde Kuģu ielā gar Daugavu.

(2) Detālplānojuma teritorijai piegulošās un citas apbūves teritorijas Klīversalā

Detālplānojuma teritorija tieši robežojas ar esošo apbūvi Staraja Rusas ielas otrajā pusē, kur zemesgabalā ar adresi Trijādības iela 7 atrodas vēsturiska dzīvojamā ēka, bet Trijādības ielas un Staraja Rusas ielas stūrī – Latvijas jūras akadēmijas administrācijas ēka.

Blakus Latvijas jūras akadēmijas administrācijas ēkai, pie Trijādības ielas un šķērsojot Valguma ielas plānotā (vēsturiskā) turpinājuma sarkanās līnijas, atrodas bijusī ražošanas ēka, kas šobrīd netiek izmantota.

Klīversalas apbūves daļa, kas ir saglabājusies gar vēsturiskajā Valguma, Staraja Rusas un Klīveru ielām, saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumu ir noteikta kā kultūrvēsturiski nozīmīga, autentiska pilsētvides teritorija.

Bet pārējā Klīversalas apbūves daļā starp detālplānojuma teritoriju un Uzvaras bulvāri – dominē 20.gadsimta otrajā pusē realizētā daudzstāvu daudzdzīvokļu ēku apbūve.

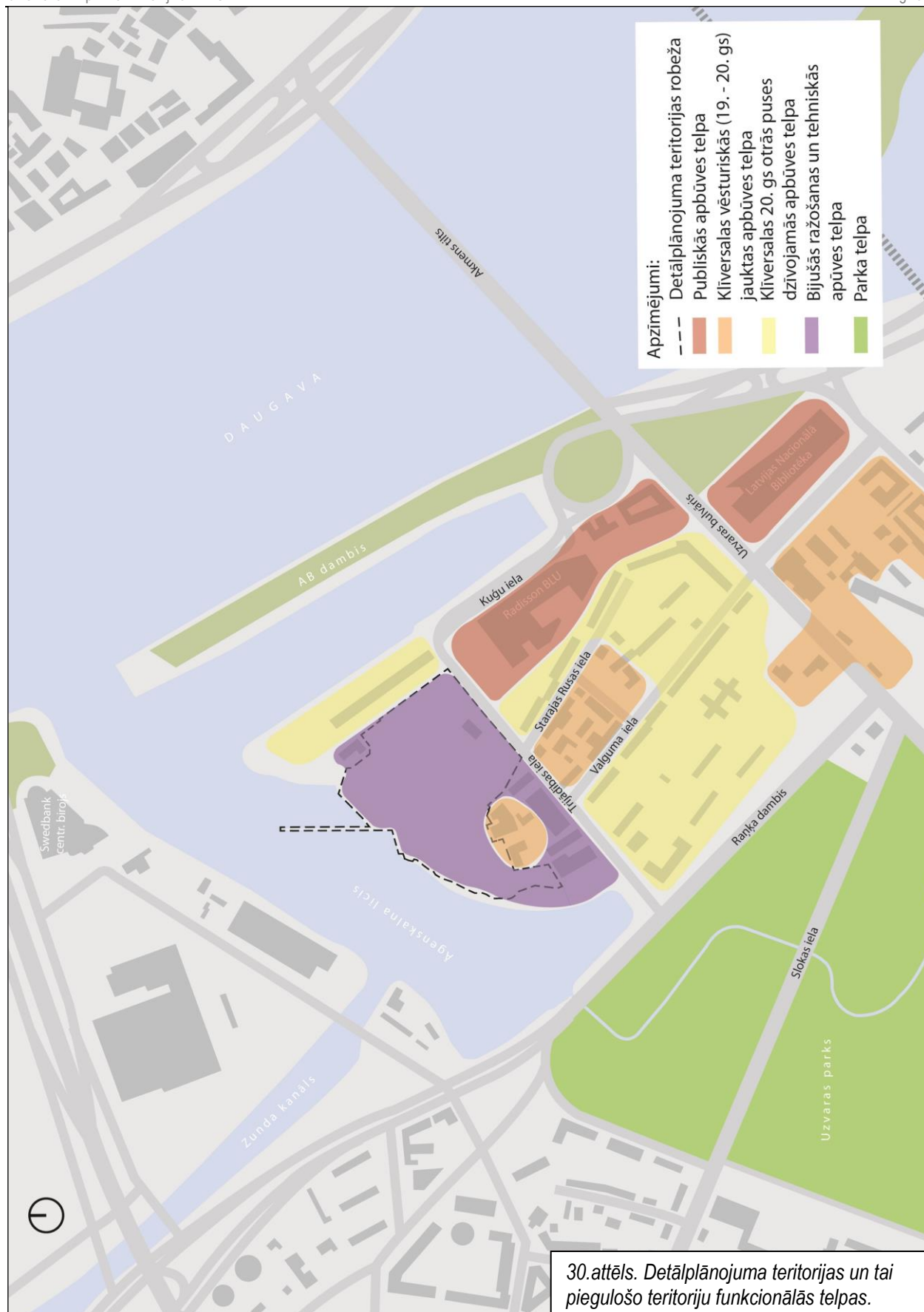
24.,25.attēls. Latvijas jūras akadēmijas administrācijas ēka un vēsturiskā dzīvojamā apbūve Trijādības ielā 7

26.,27.attēls. Ēka uz Valguma ielas vēsturiskās trases, Staraja Rusas ielas posms pie Latvijas jūras akadēmijas administrācijas ēkas

28.,29.attēls. Vēsturiskā apbūve Valguma un Staraja Rusas ielās.

(3) Spēkā esošie detālplānojumi, kuru realizācija var ietekmēt detālplānojuma teritorijas attīstību

Detālplānojuma teritorijas tiešā tuvumā ir izstrādāti un spēkā esoši divi detālplānojumi, kuru risinājumi un realizācija var ietekmēt arī detālplānojuma teritorijas risinājumus un attīstību. Tie ir – “Latvijas Nacionālās bibliotēkas un Akustiskās koncertzāles teritorijas un tām piegulošo teritoriju detālplānojums” un “Administratīvā centra Torņakalnā teritorijas detālplānojums”.

Latvijas Nacionālās bibliotēkas un Akustiskās koncertzāles teritorijas un tām piegulošo teritoriju detālplānojums ir apstiprināts ar RD 21.07.2008. saistošajiem noteikumiem Nr.133 „Latvijas Nacionālās bibliotēkas un Akustiskās koncertzāles teritorijas un tām piegulošo teritoriju izmantošanas un apbūves noteikumi”.

Detālplānojuma teritorijas apbūvi plānots īstenot šādās būvniecības kārtās:

1.kārta. Latvijas Nacionālās bibliotēkas galvenās ēkas būvniecība (realizēta 2014.gadā);

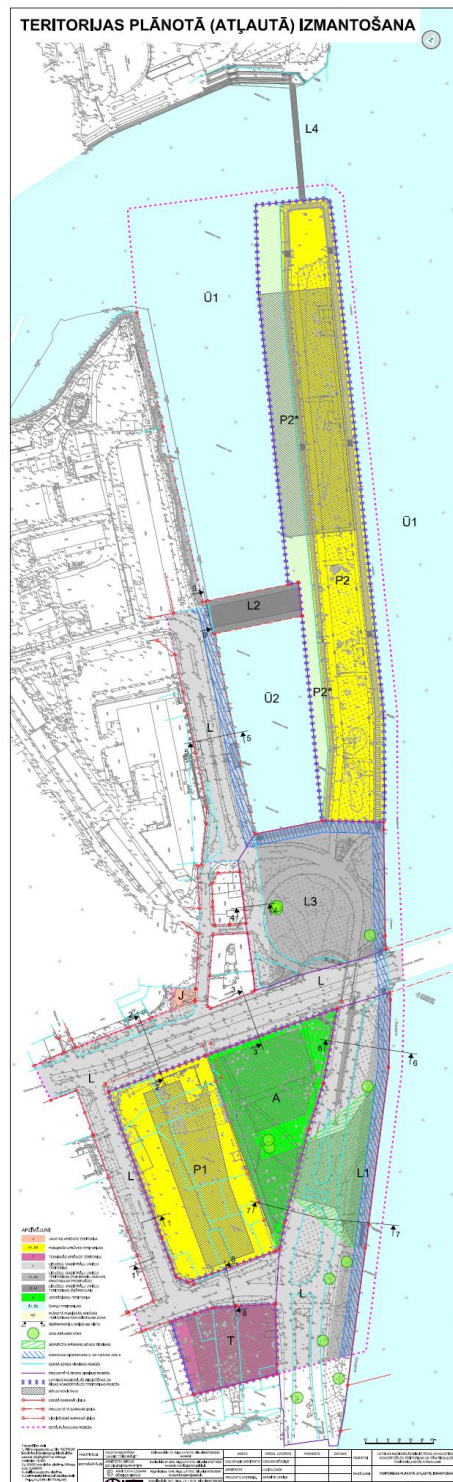
2.kārta. Satiksmes un tehniskās infrastruktūras izbūve līdzās Latvijas Nacionālajai bibliotēkai, tostarp inženierkomunikāciju izbūve Pārdaugavas perspektīvās attīstības nodrošināšanai (daļēji realizēta 2014.gadā);

3.kārta. Rīgas koncertzāles un tās infrastruktūras būvniecība (nav realizēta) divos posmos (1.posms - Rīgas koncertzāles būvniecība un AB dambja rekonstrukcija; 2.posms - Āgenskalna (AB) līča šķērsojuma izbūve pie Rīgas koncertzāles un Rīgas koncertzāles satiksmes un inženierkomunikāciju infrastruktūras izbūve).

Detālplānojuma teritorijas attīstību var ietekmēt plānotās Rīgas koncertzāles būvniecība un Āgenskalna (AB) līča šķērsojuma izbūve (L2), savienojot AB dambi ar Trijādības ielu.

Administratīvā centra Torņakalnā teritorijas detālplānojums (apstiprināts ar RD 13.04.2010. saistošajiem noteikumiem Nr.63 „Torņakalna administratīvā centra teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi”).

Detālplānojuma risinājumu realizācija sadalīta III kārtās, kas nodrošina projekta attīstību un pakāpenisku saistītās infrastruktūras izveidi. Šobrīd vēl nav realizēta neviena no plānotajām apbūves kārtām vai apakškārtām. Teritorijas attīstību pa kārtām galvenokārt ietekmēs pilsētas maģistrālo transporta un inženierinfrastruktūras objektu attīstība, kā arī zemes īpašuma tiesību jautājumu risināšana un sakārtošana.

31.attēls. Latvijas Nacionālās bibliotēkas un Akustiskās koncertzāles teritorijas un tām piegulošo teritoriju detālplānojuma plāns.

1.3.5. Pilsētībūvnieciskā un ainavas analīze.

(1) Pilsētībūvnieciskā analīze

Rīgas apbūves kodols ir izvietots Daugavas labajā krastā un Daugava ir dominējošais dabas elements, kas gan sadala pilsētu divās daļās, gan dod fokusu visai apbūvei un akcentē vēsturisko kodolu. Visas Rīgas galvenās iebraukšanas maģistrāles, ieskaitot Daugavu un ar to saistītās apbūves struktūras, ved no perifērijas uz pilsētas centru.

Vēsturiskā priekšpilsētas apbūve – 19.gadsimtā veidotie priekšpilsētas rajoni, kurās ir ķieģeļu un koka mazstāvu un daudzstāvu apbūve, veido daļēju apli ap pašu vēsturisko centru. Daļa no šāds priekšpilsētas apbūves saglabājusies arī detālplānojumam piegulošajās teritorijās gar Valguma un Staraja Rusas ielu, bij. Jelgavas priekšpilsētā.

Rūpniecības aplis – 19.gadsimta rūpniecība attīstījās balstoties uz dzelzceļa transportu. Arī Padomju laikā rūpniecība turpināja būt uz dzelzceļu orientēta. Šis rūpniecību un dzelzceļa infrastruktūras loks ir Rīgas telpiskās struktūras sastāvdaļa. Šodien daudzas no rūpnīcām ir bankrotējušas un to agrākās lielās teritorijas pārvēršas par jauktu funkciju zonām. Arī detālplānojuma teritorijā un tās tuvumā vērojama vēsturisko rūpniecības objektu straujā rekonstrukcija gan Mūkusalas ielā, gan Jelgavas ielā un Akmeņu ielā, kas viennozīmīgi jau tuvākā vai tālākā nākotnē ietekmēs arī detālplānojuma teritorijas attīstības iespējas.

Vēsturiski Pārdaugava ir bijusi vieta no kuras skatīties uz Vecrīgu, bet ne otrādi. Šobrīd viss Daugavas kreisais krasts no Bukultu ielas līdz Salu tiltam ir pārmaiņu zona, kurā mainās gan funkcijas, gan apbūves raksturs.

32.attēls. Skats no Klīversalas uz Vecrīgu.

(2) Ainava

Ar 2007.gada 19.aprīlī stājies spēkā likums „Par Eiropas ainavu konvenciju”, ar kuru Latvijā tika pieņemta 2000.gada 20.oktobra „Eiropas ainavu konvencija”. Konvencija attiecas uz visām pušu teritorijām un ietver dabiskās, kā arī lauku, urbānās un piepilsētu teritorijas. Tā ietver sauszemes un jūras teritorijas, un iekšējos ūdeņus. Tā attiecas uz ainavām, kuras var uzskatīt par izcilām, tāpat uz ikdienišķām vai degradētām ainavām. Konvencijas mērķis ir veicināt ainavu aizsardzību, pārvaldību un plānošanu.

„Ainava” nozīmē teritoriju tādā nozīmē, kā to uztver cilvēki, un kas ir izveidojusies dabas un /vai cilvēku darbības un mijiedarbības rezultātā (definīcija no Eiropas Ainavu konvencijas).

Ainavas ir svarīga vietējās kultūras veidošanās sastāvdaļa un, tās ir dabas un kultūras mantojuma pamatelements, kas veido cilvēku labsajūtu un dod ieguldījumu vietas identitātes nostiprināšanā.

„Ainavu plānošana” nozīmē konsekventi uz tālāku nākotni vērstas darbības, lai uzlabotu, atjaunotu vai radītu jaunas ainavas. Tā kā detālplānojuma teritorijā vēsturiskā apbūve faktiski ir nojaukta, un teritorijā šobrīd dominē dabas ainava, tad līdz ar detālplānojuma risinājumiem, tiks radīts pamats jaunas ainavas veidošanai šajā teritorijā.

Detālplānojuma teritorija šobrīd ir pamesta un degradēta, to ieskauj pilsētas urbānā ainava. Tomēr pilsētņēmnieciski un ainaviski detālplānojuma teritorija ir izvietota ļoti nozīmīgā vietā – Daugavas tuvumā un Āgenskalna līča krastā. Līdz ar to, vislielākā ietekme uz ainavu būs tieši saistībā ar Āgenskalna līča krastmalu apbūvi. Otra būtiska ainavu telpa, ko ietekmēs teritorijas attīstība, ir Trijādības, Valguma un Staraja Rusas ielu ainavu telpa, kas izmainīsies līdz ar detālplānojuma teritorijas apbūvi.

33., 34.attēls. Skats no detālplānojuma teritorijas laivu piestātnes uz augstbūvēm Āgenskalna līča otrā krastā

Ainaviskās vērtības

Ainaviskās vērtības ir uztvertās ainavas īpašības, kas ir rezultāts cilvēku un ainavas savstarpējām attiecībām. Ne mazāka nozīme kā dabas elementiem ir tām *zīmēm* ainavas struktūrā, kas liecina par notikumiem senākā un jaunākajā vēsturē (piemēram, vēsturiskā apbūve, labiekārtojuma elementi, ielu un pastaigu taku tīkls utt.), bet nav tiesiski sargājami pieminekļi.

Teritorijas galvenās ainaviskās kvalitātes un raksturu nosaka ūdens tuvums – Zundas kanāls, Āgenskalna līcis un tālie skati uz apkārt esošajām augstbūvēm – Vanšu tiltu, Saules akmeni, Z-torņiem. Teritorijas galvenās vērtības ir skatu perspektīvas, lielie koki un ūdensmala. Piemēram, vēsturiskā ēka ir ainavas elements, tā raksturo šīs vietas vēsturi un atspoguļo ainavas vēsturisko izmantošanu, kaut arī pārējā vēsturiskā ainava – ražošanas būvju komplekss ir zudis, līdz ar to arī mazinot saglabātās ēkas ainavisko vērtību.

Kā nozīmīga vērtība jāmin arī cilvēks, jo bez cilvēka klātbūtnes šī ainava nebūtu tāda izveidojusies, kāda tā ir šobrīd. Ainava veidojas dabas un cilvēka mijiedarbībā, kas apliecina cilvēka lielo vērtību tās veidošanās un pārveidošanās procesā. Ainava nav tikai dabas veidota, cilvēks redzams tajā nevis līdzās esam.

Ainava mainās līdz ar laiku, līdz ar to ir jāpievērš uzmanība tās mainībai laikā un telpā. Ainavisko vērtību definēšana ir saistīta ar cilvēku uztveri, par to attiecībām ar to. Tās stāsta par šīs ainavas veidošanos un attīstību laika gaitā. Ja vēl salīdzinoši nesen šī bija blīvi apbūvēta ražošanas teritorija, tad šobrīd zemsedzi veido agrākās apbūves, ceļu cieto segumu pārpalikumi un veģetāciju veido pļāvām raksturīgi augi. Brīvā, zaļā teritorija apsaimniekošanas trūkuma rezultātā pakāpeniski aizaug ar krūmiem un kokiem.

Ievērojama daļa no detālplānojuma teritorijā esošajiem pieaugušajiem kokiem aug pa perimetru, krastmalā. No tiem ainaviski vērtīgas un saglabājamās ir lielās baltās apses (*Populus alba*), un piekrastē augošie sudrabvītoli (*Salix alba*). Pārējie koki saglabājami pēc nepieciešamības. Vērtīgos skatu punktus uzsver atsedzot tos no apauguma, taču tiem atstājamas kulisēs, kas vienu saktu punktu nodala no otra un padara krastmalu dinamiskāku.

Liela nozīme ainavu analīzē ir ainaviski vērtīgo un nozīmīgo skatu analīzei, kas ietekmē teritorijas turamāko attīstību un parāda iespējamās, nepieciešamās izmaiņas ainavā turpmāk. Skatu analīze ir veikta, izvērtējot teritoriju dabā dažādos gadalaikos un analizējot iespējamās un jau esošās vērtīgās skatu vietas.

Skatupunktu izvērtējums būtu jāturpina arī izstrādājot teritorijas labiekārtojuma tehnisko projektu, precīzāk izvērtējot konkrēto koku stāvokli, kas ir nozīmīgi šai ainavai. Jāņem vērā, ka turpmāk plānots izbūvēt jaunas ēkas vai nojaukt esošās, t.sk. detālplānojuma teritorijai piegulošajās teritorijās, līdz ar to var mainīties arī atsevišķi skatupunkti. Tomēr galvenie ainaviski vērtīgie skatu punkti ir orientēti uz Āgenskalna līča teritoriju, kas tiks saglabāti arī turpmāk, jo skatu uz Daugavu un Vecrīgu šobrīd aizsedz esošā apbūve un koku grupas gar Kuģu ielu, bet nākotnē aizsegs plānotā apbūve gan Kuģu ielā, gan uz AB dambja.

Svarīgākie priekšnosacījumi skatupunktu saglabāšanai ir to turpmākā ievērošana attīstot un labiekārtojot teritoriju. Respektēt vietas, no kurām paveras skats uz noteiktiem ainavu elementiem vai atklāt tālākas un tuvākas skatu perspektīvas. Nozīme ir arī gadalaikiem, jo vēlā rudenī, ziemā un agrā pavasarī, kad kokiem lapu vairs nav, atklājas jaunas skatu perspektīvas, kas papildus atklāj šīs vietas ainavas vērtības. Ir jāņem vērā shēmā „Ainavu analīze” un grafiskās daļas kartē „Teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana” norādītās skatu telpas (ainaviski nozīmīgi skatupunkti un to leņķi), kuras ir saglabājamās kā atklātas, neplānojot tajās jaunus apstādījumus, kas būtiski var ietekmēt šī skata vērtību un esamību nākotnē.

Izstrādājot teritorijas labiekārtojuma projektu vai ainavu menedžmenta plānu, jāņem vērā jau identificētās skatupunktu vietas un jāiekļauj arī citas, kas var atklāties realizējot detālplānojumā izvirzītos priekšlikumus.

1.3.6. Esošā teritorijas transporta infrastruktūra, inženiertehniskā apgāde un aizsargjoslas

(1) Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojums

Atbilstoši Satiksmes infrastruktūras attīstības plānam, detālplānojuma teritorijā esošās un piegulošās ielas definētas sekojošās kategorijās:

C kategorijas iela: Raņķa dambis,

D kategorijas iela : Trijādības iela un Kuģu iela no Akmens tilta līdz Trijādības ielai.

C kategorijas ielas aptver apbūvētus ceļus (ielas) vai to posmus apdzīvotās vietās, kuros darbojas savienošana, piekļūšana un uzturēšanās (arī tādus posmus, ko var apbūvēt, bet pašlaik neapbūvē). Šo ceļa posmu veidošanai noteicošās ir savienošanas funkcijas kvalitātes prasības, kuras bieži var ierobežot piegulošās apbūves veids un apjoms.

D kategorijas ielas aptver apbūvētas ielas vai to posmus (arī tādus, kurus var apbūvēt, bet pašlaik vēl neapbūvē) apdzīvotās vietās, kuras galvenokārt kalpo piekļūšanai zemes gabaliem. Noteiktās dienas stundās šie ceļi ievērojamā apjomā var pārņemt arī savienošanas funkciju.

Detālplānojuma teritorijā plānotās ielas paredzētas kā E kategorijas ielas vai iekškvartāla ceļi.

35., 36.attēls. Kuģu iela un Trijādības iela

(2) Ielas

Atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma Satiksmes infrastruktūras attīstības plānam ielu sarkanās līnijas ir noteiktas gan esošajām ielām – kā Trijādības iela, Kuģu iela un Staraja Rusas iela, gan vēsturiskajām ielu daļām – Kuģu ielas daļa (posmā no Trijādības ielas līdz Āgenskalna līcim), Staraja Rusas ielas un Valguma ielas turpinājumam detālplānojuma teritorijā, un šo ielu savienojumam, kas vēsturiski nekad reāli nav bijis plānots vai izbūvēts.

Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma Plānotās (aļautās) izmantošanas plānā paredzēts veidot iekškvartāla gājēju ceļu no Staraja Rusas ielas gala līdz esošajam molam un piestātnei Āgenskalna līča krastā.

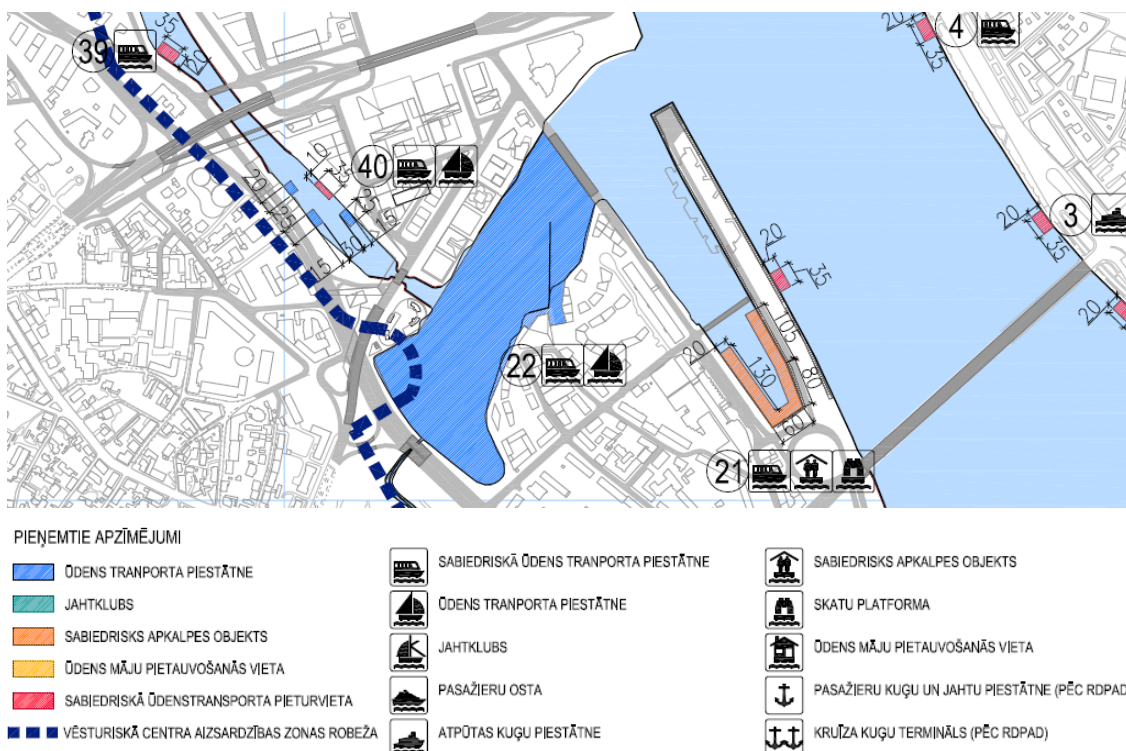
(3) Sabiedriskais transports

Esošā tuvākā sabiedriskā transporta pieturvietā ir izvietota pie Nacionālās bibliotēkas – Uzvaras bulvārī. Pa Uzvaras bulvāri un Raņķa dambi kursē liels skaits pilsētas sabiedriskā transporta – gan autobusi, gan trolejbusi, gan tramvaji, nodrošinot nepieciešamās saites gan ar pilsētas centru, gan atsevišķiem Pārdaugavas rajoniem un apkāmes centru – Āgenskalna tirgu.

Tuvākā dzelzceļa stacija ir Torņakalna dzelzceļa stacija, kuru nākotnē plānots izbūvēt kā multimodālu sabiedriskā transporta mezglu (saskaņā ar spēkā esošo Administratīvā centra Torņakalnā teritorijas detālplānojumu). Perspektīvā tramvaja līnija ir plānota gar Raņķa dambi.

Sabiedriskais ūdenstransports šobrīd Rīgā nav attīstīts, bet atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma Satiksmes infrastruktūras attīstības plānam, detālplānojuma teritorijā ir plānota publiska kuģu piestātne esošā mola rajonā pie Āgenskalna līča. 2010. gadā SIA "ARHIS" izstrādāja projektu "Rīgas ūdens akvatorija attīstības studija", kura ietvaros tika apsekoti Rīgas pilsētas un tai piegulošo teritoriju ūdeņi un to krastmalas, sniedzot priekšlikumus šo teritoriju iespējama attīstībai.

Priekšlikumi Āgenskalna līča teritorijai: "Šajā vietā (37.attēlā - vieta Nr.22) perspektīvē ir iespējams izveidot laivu un kuteru piestātņu kompleksu ar laivu piestātnēm, dažādu funkciju peldošiem objektiem, kas nodrošina kompleksa pilnvērtīgu darbību visa gada garumā – jahtkluba ēkām un palīgēkām, sabiedriskās ēdināšanas objektiem, nelieliem tirdzniecības un cita komerciāla rakstura objektiem. Veidot publiski pieejamas peldošas laipas (ielas) ar laivu un kuģīša piestātnēm publiskā kuģošanas transporta vajadzībām, skatu laukumus, publiskas funkcijas objektus (piem. peldošu restorānu). Krasta nostiprinājumu iespējams veidot kā publiskas promenādes."

37.attēls. Ūdens teritoriju zonējums vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas areālā.
 Datu avots: Rīgas ūdens akvatorija attīstības studija (SIA "ARHIS", 2010.gads).

(4) Veloceliņu tīkls

Atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma Satiksmes infrastruktūras attīstības plānam, detālplānojuma teritorijā un tās tiešā tuvumā ir plānoti perspektīvie savienojošie veloceliņi – gar Trijādības ielu, gar Kuģu ielu un gar Āgenskalna līča krastmalu.

(5) Esošā inženierapgāde un aizsargjoslas

Tā kā detālplānojuma teritorijā gandrīz visa esošā apbūve ir nojaukta, tad šobrīd var uzskatīt ka teritorijā nav esošas inženierapgādes, izņemot esošo virszemes vidējā spiediena gāzes vadu, un atsevišķus lietus un saimnieciskās kanalizācijas cauruļvadus. Lietus kanalizācija detālplānojuma teritorijā izbūvēta fragmentāri, ar noteci uz Āgenskalna līci vai Daugavu, bez lietus notekūdeņu attīrīšanas.

Detālplānojumā ir noteiktas visas esošās aizsargjoslas, kas jāievēro turpmākajā projektēšanas un būvniecības laikā.

Vides un dabas resursu aizsargjoslas.

Virszemes ūdensobjekta aizsargjosla – Daugavas aizsargjosla noteikta 10 metru plata josla Āgenskalna līča krastā, skaitot no pamatkrasta augšējās krants.

Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem - detālplānojuma teritorija atrodas UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā iekļautā Rīgas vēsturiskā centra aizsardzības zonā.

Ekspluatācijas aizsargjoslas.

Aizsargjoslas gar ielām, autocieliem un dzelzceļiem - detālplānojuma teritorijā noteikta Trijādības ielas, Staraja Rusas un Valguma ielas esošā sarkanā līnija, saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumu. Plānotās ielu sarkanās līnijas – saskaņā ar detālplānojuma grafisko daļu.

Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem detālplānojuma teritorijā noteiktas - gar ūdensvadiem un pašteses kanalizācijas vadiem – 3 metri katrā pusē no cauruļvada ārējās malas.

Aizsargjosla gar pazemes siltumvadiem detālplānojuma teritorijā noteiktas – 2 metru attālumā katrā pusē no cauruļvada apvalka, kanāla, tuneļa vai citas būves ārējas.

Aizsargjoslas gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām detālplānojuma teritorijā noteiktas kabeļa līnijas katrā pusē, 1 metra attālumā no kabeļu līnijas ass

Gāzes vada aizsargjosla noteikta ap virszemes gāzes vadu, 1 metra attālumā katrā pusē no gāzes vada.

Tauvas josla.

Saskaņā ar Zvejniecības likumu Daugavai (t.sk. Āgenskalna līcim) noteikta arī tauvas josla - no krasta nogāzes (pamatkrasta) augšmalas - 10 metru platumā.

1.4. TERITORIJAS ATTĪSTĪBAS PLĀNOŠANA

1.4.1. Attīstības plānošanas vēsture detālplānojuma teritorijā

Rīgas Attīstības plāna 2006.-2018.gadam izstrādes gaitā tika veiktas dažādas izpētes, tostarp arī arhitekta Andra Rozes izstrādātā «Rīgas telpiskās kompozīcijas attīstība» (2004.gads), kurā tika akcentēta ideja par „Jaunā valdības un Kultūras centra” attīstību Daugavas kreisajā krastā, tieši iepretim Vecrīgai. A.Roze uzskatīja, ka šajā teritorijā, papildus esošajiem un plānotajiem publiskajiem objektiem nepieciešams attīstīt arī jauktu funkciju teritorijas ar hoteliem, birojiem, dzīvojamām ēkām un komerciāliem pakalpojumiem. Pētījumā uzsvērtā arī Āgenskalna līča un Mārupītes nozīme kopējā pilsētas telpiskajā kompozīcijā. Kā viens no Pārdaugavas centra svarīgākajiem pilnveidojamiem publiskās telpas elementi tika noteikta gājēju promenāde gar visu Daugavas malu, ieskaitot AB dambi, un gar Āgenskalna līča un Zunda abiem krastiem.

Pārdaugavas centra teritorija iekļauj visu Ķīpsalu, Klīversalu un arī Bieķēnsalas teritoriju līdz K.Ulmaņa gatvei un Salu tilta trasei, jo attīstība jau norisinās un ir plānota visas zonas garumā. Pārdaugavas centrs nav viengabalains, bet sastāv no zonām ar visdažādāko raksturu. A.Roze uzskatīja, ka Pārdaugavas centra veidošana ir izdevība radīt laikmetīgas arhitektūras siluetu, kā dinamiskas 21.gs.pilsētas tēlu – dinamiska iedvesmas pilsēta pagātnē, tagadnē un nākotnē.

Ar Rīgas domes 2002.gada 19.februāra lēmumu Nr.1045 tika uzsākta detālplānojuma izstrāde kvartālam starp Āgenskalna līci, Raņķa dambi un Trijādības ielu. 2005.gadā tika organizēts starptautisks arhitektūras ideju konkurss par Klīversalas apbūves vīziju, kurā kā labākais tika atzīts Venta Didrihsona arhitektūras studijas piedāvātais darbs "Klīversala - "more of Riga"".

Ar Rīgas domes 2006.gada 7.marta lēmumu Nr.925 tika atzīts par spēku zaudējušu Rīgas domes 2002.gada 19.februāra lēmums Nr.1045, un tika atkārtoti uzsākta detālplānojuma izstrādes procedūra kvartālam starp Āgenskalna līci, Raņķa dambi un Trijādības ielu, jo 2006.gada sākumā stājās spēkā tolaik jaunais Rīgas teritorijas plānojums 2006.-2018.gadam un Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi. Ņemot vērā Rīgas teritorijas plānojuma 2006.-2018.gadam risinājumus un Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu prasības, kā arī 2005.gada starptautiskā arhitektūras konkursa rezultātus, tika izstrādāta detālplānojuma 1.redakcija. Detālplānojuma 1.redakcija tika izskatīta un atbalstīta Rīgas Vēsturiskā centra saglabāšanas un attīstības padomē 2009.gada 23.septembrī. Tā kā detālplānojuma izstrādes process netika pabeigts līdz 2012.gada 31.decembrim, tad pamatojoties uz Teritorijas attīstības plānošanas likuma pārejas noteikumu 9.punktu, 2013.gada 18.jūnija Rīgas domes sēdē tika pieņemts lēmums par detālplānojuma izstrādes pārtraukšanu.

Vienlaicīgi ar Klīversalas detālplānojuma izstrādi Rīgas dome izstrādāja Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grozījumus. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grozījumi paredz izmaiņas Kuģu ielas sarkano līniju plānojumā, precīzē teritorijā atļauto stāvu skaitu un nosacījumus tā plānošanai, kā arī nosaka funkcionālo zonējumu. Minētie grozījumi ir apstiprināti ar Rīgas domes 2013.gada 18.jūnija lēmumu un to īstenošanu ar atļauts uzsākt no 2013.gada 23.septembra.

Rīgas pilsētas pašvaldība ir izstrādājusi jaunu pilsētas stratēģiju – Rīgas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju līdz 2030.gadam, kas ir apstiprināta 2014.gada 27.maijā. Stratēģija ir Rīgas pilsētas pašvaldības ilgtermiņa teritorijas attīstības plānošanas dokuments, kurā ietverts pašvaldības ilgtermiņa attīstības redzējums, stratēģiskie mērķi, telpiskās attīstības perspektīva un attīstības prioritātes.

1.4.2. Teritorijas attīstības nosacījumi saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas likumu un teritorijas plānojumu

Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumu detālplānojuma teritorija atrodas Rīgas vēsturiskā centra aizsardzības zonā. Likuma mērķis ir nodrošināt Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas saglabāšanu, aizsardzību un kvalitatīvu attīstību. Rīgas vēsturiskais centrs ir valsts nozīmes kultūras pieminekļa daļa. Rīgas vēsturiskais centrs ir iekļauts Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas Pasaules mantojuma sarakstā. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas saglabāšanu un aizsardzību reglamentē šis likums, likums "Par kultūras pieminekļu aizsardzību", 1972.gada Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību un citi normatīvie akti.

Rīgas vēsturiskajā centrā un tā aizsardzības zonā aizliegta jebkāda darbība, kas var izraisīt tajā esošo saglabājamo un aizsargājamo kultūrvēsturisko vērtību iznīcināšanu vai bojāšanu.

Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likuma 7.pantu 8.03.2004. ir izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr.127 "Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības noteikumi" (turpmāk tekstā – MK noteikumi Nr.127). Noteikumi nosaka Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas saglabāšanas, aizsardzības, izmantošanas, kultūrvēsturiskās vides pārveidošanas, kā arī attīstības projektu īstenošanas kārtību un attiecīgās kultūrvēsturiskās vides vērtībai atbilstošas prasības.

Lai noteiktu attiecīgās kultūrvēsturiskās vides vērtībai atbilstošas prasības, MK noteikumu Nr.127 7.punktā Rīgas vēsturiskais centrs un tā aizsardzības zona sadalīta daļās, kurās noteikti attiecīgi apbūves ierobežojumi. Detālplānojuma teritorija ietilpst 9.daļā – Daugavas salas, un uz to ir attiecināms sekojošs nosacījums: "7.9.1. jaunu ēku būvniecība pieļaujama tikai tad, ja tiek veidota publiska ārtelpas sistēma un nodrošināta iespēja no publiskiem skatu punktiem redzēt Vecrīgas panorāmu".

Āgenskalna līča piekraste ietilpst arī 11.daļā, kur saistoši ir sekojoši nosacījumi: "7.11.1. saglabājamās neapbūvētas kā publiskā ārtelpa, izņemot gadījumu, ja pieņemts Ministru kabineta lēmums par nacionāli nozīmīgas kultūras celtnes būvniecību; 7.11.2. veidojot kopējo telpu gar krastmalu, pieļaujamas hidrobūves, kas nepieciešamas akvatorijas ekspluatācijai, un demontējamas ēkas (kuģu, laivu piestātnes, kafejnīcas), kas veicina ūdenstilpes izmantošanu".

Saskaņā ar 07.02.2006. Rīgas domes Saistošajiem noteikumiem Nr.38 (lēmums Nr.832) „Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi” (ar 2013.gada grozījumiem), detālplānojumā iekļautās teritorijas noteiktas kā „Centru apbūves teritorijas”, „Tehniskās apbūves teritorijas” un „Apstādījumu teritorijas”. Esošās un plānotās ielas noteiktas kā „Ielu teritorija”, noteikto sarkano līniju robežās. Esošais mols (kuģu piestātne) atrodas Āgenskalna līča akvatorijā, un šai teritorijai ir noteikta izmantošana „Ūdens teritorija” ar indeksu “Ū1-4”. Atļautais maksimālais stāvu skaits kvartālā ir līdz 6 stāviem.

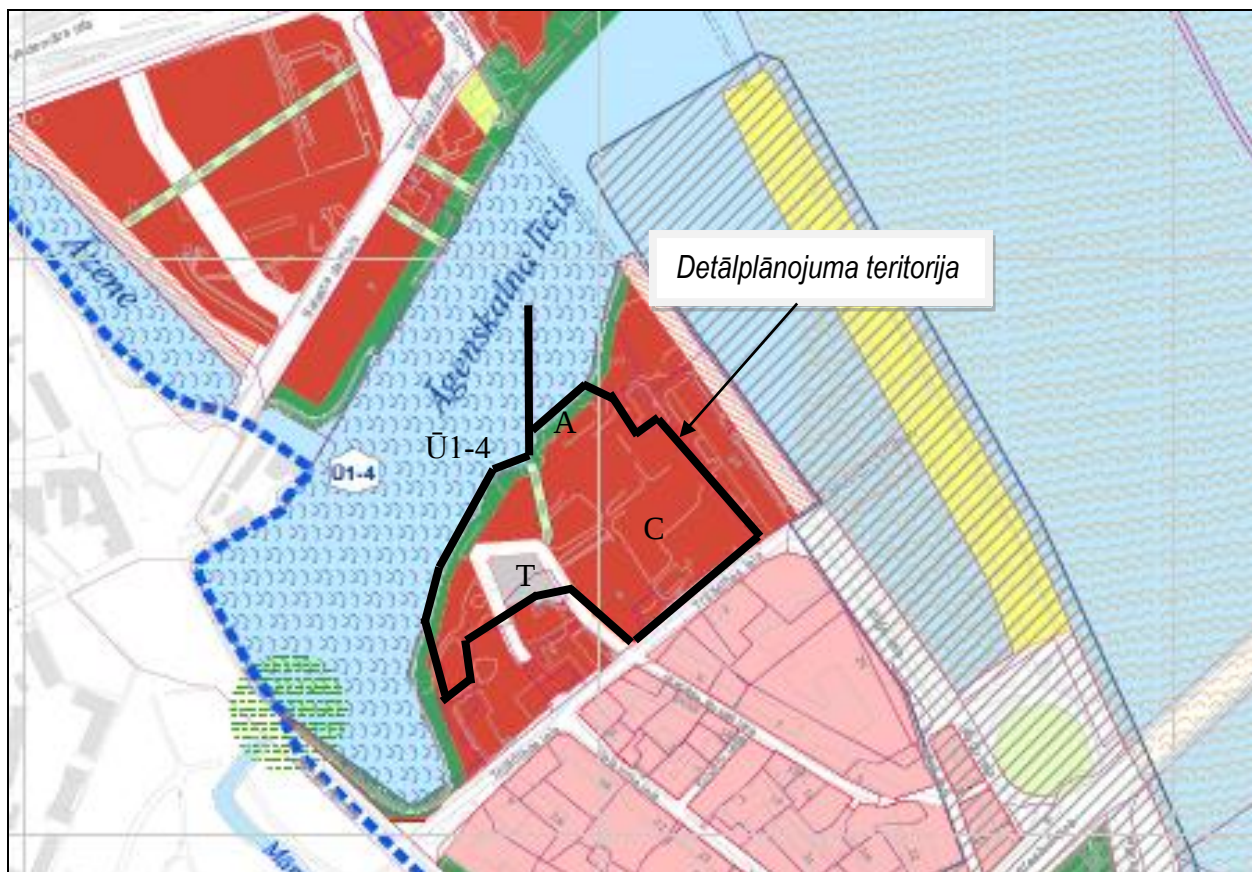
Teritorijai, kas noteikta kā „Centru apbūves teritorija” (C), zemesgabala primārā izmantošana ir intensīva jaukta apbūve ar daudzveidīgām komerciāla rakstura funkcijām un māju būvniecība, bet nav atļauta teritorijas izmantošana ražošanas funkcijām.

Teritorija starp plānotajām Valguma ielas un Staraja Rusas ielas sarkanajām līnijām paredzēta kā „Tehniskās apbūves teritorija” (T), kur atļautā izmantošana ir transporta infrastruktūras objekti, piemēram - mehānisko transporta līdzekļu remontdarbnīca (tajā skaitā automazgātava), publiski pieejama transportlīdzekļu novietne un RVC aizsardzības zonas teritorijā – arī degvielas uzpildes stacija.

Teritorijas daļa, kas piekļaujas Āgenskalna līča krastmalai, noteikta kā „Apstādījumu teritorija” (A), kas ir dažādu funkciju, it īpaši ekoloģisko, rekreācijas, pilsētas tēla veidošanas funkciju nodrošināšanai saglabātas vai speciāli izveidotas, ar augiem apaugušas vai apaudzētas teritorijas. Apstādījumu teritorijā atļauts ierīkot parkus un skvērus, krastmalu apstādījumus, kā arī ielu apstādījumu joslas (alejas, bulvāri, joslu veidu apstādījumi vai citi speciāli veidoti apstādījumi ielas sarkano līniju robežās, starp ielas sarkano līniju un būvlaidi).

Laivu un jahtu ostu teritorija Ū1-4 Āgenskalna līča akvatorijā ir ūdens teritorija Āgenskalna līča akvatorijā gada vidējā ūdens līmeņa stāvoklī. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi paredz Ū1-4 teritorijai izstrādāt vienotu lokālplānojumu, vienlaicīgi nosakot pieļaujamās terminētās izmantošanas līdz lokālplānojuma izstrādāšanai. Plānotā lokālplānojuma izstrāde Āgenskalna līča teritorijai 2014. gada septembrī vēl nav uzsākta.

„Ielu teritorija” (I) ir teritorija, kur primārā izmantošana ir gājēju un velosipēdu, privātā, sabiedriskā (publiskā) un kravu transporta, pilsētas elektrotransporta satiksmes būvju, autostāvvietu, kā arī transporta un inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju būvniecība.

38.attēls. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānotās (atļautās) izmantošanas kartes fragments.

1.4.3. Teritorijas attīstības nosacījumi saskaņā ar Rīgas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju līdz 2030.gadam

Izstrādātais detālplānojums atbilst ilgtermiņa teritorijas attīstības plānošanas dokumentam „Rīgas ilgtermiņa attīstības stratēģija līdz 2030.gadam”, kur noteikti Rīgas pilsētas ilgtermiņa attīstības mērķi, kā piemēram – „**IM3 – Ērta, droša un iedzīvotājiem patīkama pilsētvide**”, kā arī stratēģiskās nostādnes pilsētvides attīstībai, tai skaitā:

- **SN2 Kvalitatīva dzīves vide un mājoklis –**

(249) Nodrošinot pilsētā līdzsvaru darbavietu, mājokļu un pakalpojumu jomās, mājokļu funkcija jāintensificē pilsētas centra izmantošanā.

- **SN3 Iedzīvotājiem draudzīga transporta infrastruktūra –**

(251) Galvenā prioritāte jāatvēl gājējiem, velosipēdistiem un sabiedriskajam transportam, ieviešot ne tikai motivējošus, bet arī ierobežojošus pasākumus privātā autotransporta izmantošanai pilsētas centrā, un nodrošinot kravu transporta plūsmu novirzīšanu no kodola. Jāievieš tā saucamais dalītās telpas (shared space) risinājums, kur vienā līmenī atrodas visi satiksmes dalībnieki. Daudzviet, jo īpaši uz vietējās nozīmes ielām, pilsētas kodolā jāveido mākslīgi sašaurināti ielu profili, dažāda veida ātrumu ierobežojoši vaļņi, jāizvieto ielu apstādījumi u.tml., tādējādi samazinot šo ielu izmantošanu jebkāda veida tranzīta satiksmei, kopumā veicinot pilsētvides uzlabošanos un tās draudzīgumu iedzīvotājiem.

(254) Jānodrošina, ka, projektējot transporta infrastruktūru, vienlaikus ar transporta objektu tiek projektēta arī pieejama un daudzveidīga ūdensmala, kā arī vietās, kur tas iespējams, – virszemes lietus ūdens savākšanas sistēma.

- **SN4 Teritorijas izmantošana –**

(257) Pirms attīstīt jaunas, neapbūvētas teritorijas, priekšroka jādod degradēto un citu jau urbanizēto teritoriju revitalizācijai un attīstīšanai. Izvēloties jaunās attīstības teritorijas, jārespektē kompakta pilsētas attīstības modelis.

- **SN5 Kultūrvēsturiskās un ainavas vērtības –**

(259) Pilsētas ainavā pieļaujamas arī samērīgas transformācijas, kultūras un dabas mantojuma saglabāšanu pakārtojot vispārīgiem ētikas principiem, centrā liekot cilvēka dzīves kvalitāti, pieļaujot un veicinot attīstību, katru jaunu kvalitatīvu objektu uzskatot par potenciālu mantojumu nākotnes sabiedrībai.

(260) Jānodrošina ūdensmalu attīstība un pieejamība, tajās veidojot augstvērtīgu darījumu un dzīves vidi, kā arī kvalitatīvu publisko ārtelpu.

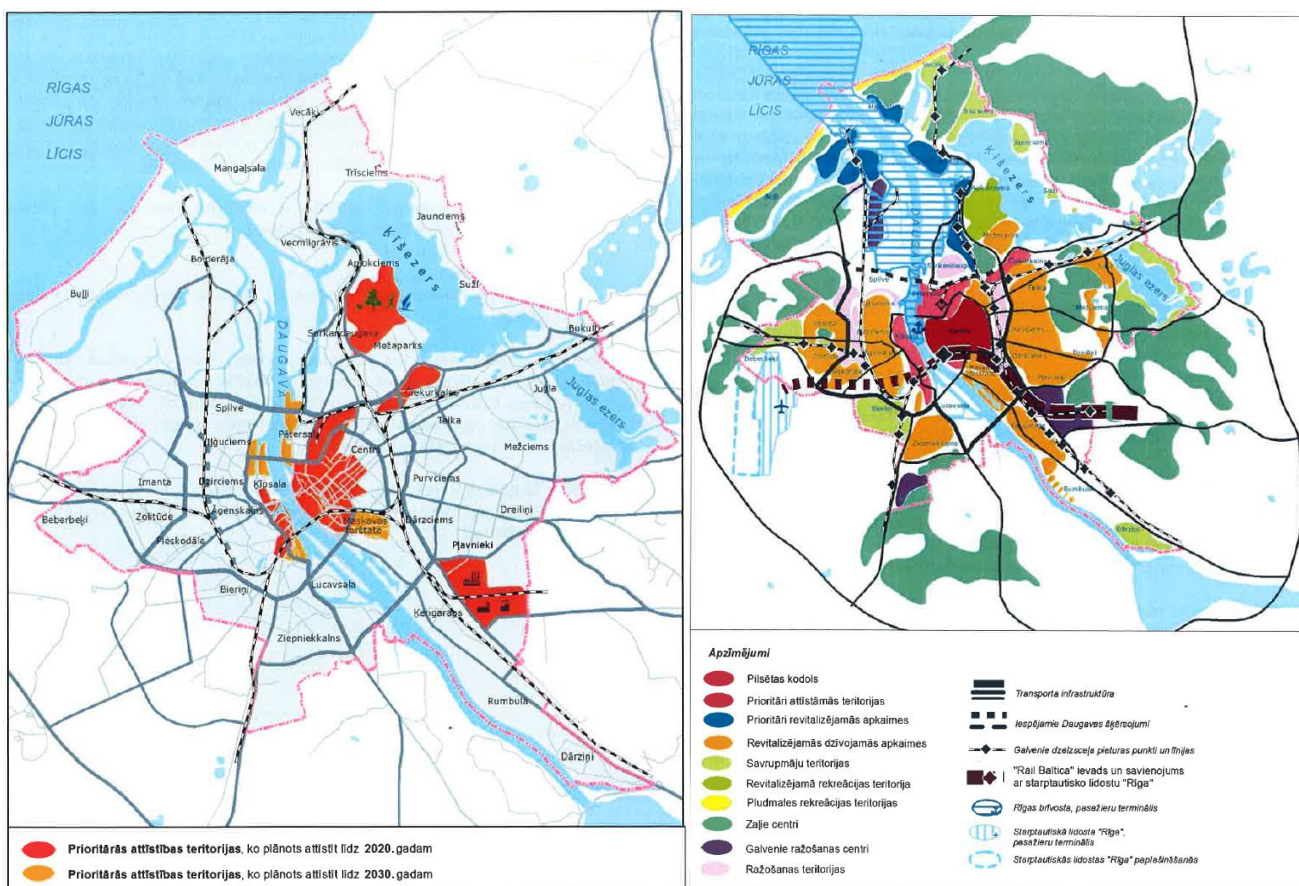
Primāri Rīgas pilsētas telpiskā attīstība tiek plānota pēc kompakta pilsētas attīstības modeļa, pēc iespējas efektīvāk izmantojot esošos jau apbūvēto un/vai pilsētas centram piegulošo teritoriju resursus. Tai pašā laikā īpaša uzmanība tiek pievērsta apkaimēm un to funkcionālajiem centriem. Atbilstoši „Rīgas ilgtermiņa attīstības stratēģijas līdz 2030.gadam” telpiskās attīstības perspektīvas apdzīvojuma struktūrai, **Klīversala atrodas pilsētas kodolā**, kurā dominē kompakts apdzīvojuma tips un atbilstoši vadlīnijām ir plānots attīstīt blīvu daudzstāvu centra apbūvi.

(86) Dzīvošana kodolā ir vislabāk piemērota pilsētnieciskā dzīvesveida piekritējiem. Pilsētvides kompaktais raksturs un publiskās telpas lietošanas intensitāte ir svarīgākās īpašības, kas veicina kodola kā dzīvesvietas pievilcību. Kompaktais raksturs nodrošina ērtu sasniedzamību gājējiem.

Apdzīvojuma tipoloģija kodolā:

(92) Retināta daudzstāvu apbūve – raksturīga Pārdaugavai, kur paredzēts saglabāt un attīstīt esošās dzīvojamās vides humāno kvalitāti — tās cilvēcīgo mērogu un ar apstādījumiem bagāto kultūrvēsturisko vidi, kā arī mūsdienīgu Daugavas kreisā krasta silueta teritoriju.

Kompaktas pilsētas attīstības modelis atbilst arī demogrāfiskām tendencēm Rīgā un tās aglomerācijā, kā arī šādu pieeju kā visatbilstošāko atbalsta daudzi vietējie un ārvalstu pilsētplānošanas eksperti. Jaunajā pilsētas stratēģijā prioritārās attīstības teritorijas ir koncentrētas ap pilsētas kodolu, turpinot to. Attīstības teritorijas ir noteiktas dažādiem laika posmiem, lai iezīmētu nākotnes izaugsmes iespējas (2030.g.), vienlaicīgi fokusējoties uz sasniedzamo rezultātu vidējā termiņā (līdz 2020.g.). **Kā viena no Prioritārās attīstības teritorijām ir noteikta arī Klīversala, ko plānots attīstīt līdz 2020.gadam**, kā kompaktu un mūsdienīgu pilsētvidi blakus plānotajam pašvaldības administratīvā centra kompleksam un multimodālajam transporta mezglam Torņakalnā.

2. DETĀLPLĀNOJUMA RISINĀJUMI

2.1. TERITORIJAS IZMANTOŠANAS PLĀNOŠANA

2.1.1. Apbūves vīzija un telpiskā kompozīcija

Konceptuāli detālplānojumā tiek detalizēta Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojums un tā izmantošanas un apbūves noteikumi, kur jau ir iestrādātā attīstības vīzija par jaunas apbūves teritorijas attīstību detālplānojuma teritorijā, kas vienlaicīgi papildinās un attīstīs jau esošo vēsturisko Klīversalas apbūvi. Tādēļ īpaši svarīgi ir kopējā attīstības vīzijā akcentēt galvenos arhitektoniski telpiskos un infrastruktūras attīstības elementus, kas nodrošinās teritorijas attīstību, piesaistīs vietējos iedzīvotājus, radot iespēju izmantot jaunā centra pakalpojumus. Plānotās daudzstāvu dzīvojamās apbūves un komercapbūves teritorijas nodrošinās teritorijas apdzīvotību 24 h garumā, nodrošinot iespēju daļai no teritorijas darbiniekiem izvēlēties arī dzīvesvietu darbavietas tuvumā un otrādi.

Apbūves teritorijas attīstības vīzija paredz radīt pievilcīgu, atpazīstamu un dzīvotspējīgu augstas kvalitātes pilsētvidi – ar unikālu un elegantu publisko zonu, kurā cilvēkiem būtu prieks dzīvot, strādāt un atpūsties. Lai to realizētu, teritorijā paredzēts attīstīt jaukta tipa apbūvi, kura apvieno darījumu, tirdzniecības un dzīvojamās teritorijas, un aktīvās publiskās zonas.

41.-47.attēls. Teritorijas attīstības arhitektoniski telpiskā vīzija – skats uz detālplānojuma teritoriju no izvēlētajiem skatu punktiem. Autors: arh. V.Didrihsons, 2014.gads.

1 skatu punkts

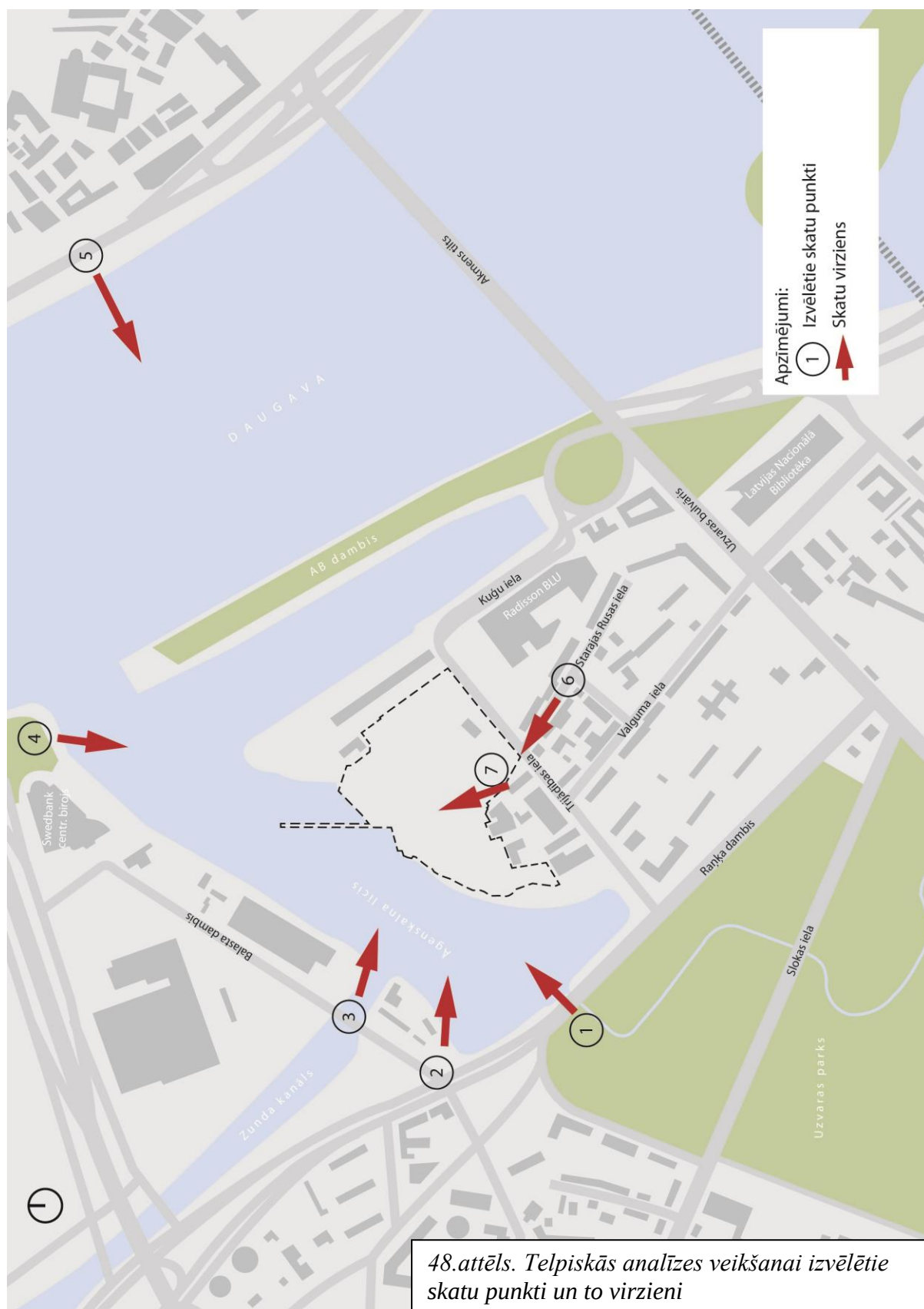

4 skatu punkts

5 skatu punkts

2.1.2. Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana un attīstība

(1) Vēsturiskā plānojuma un telpiskā struktūra, ko galvenokārt veido:

Ielu un laukumu tīkls.

Detālplānojuma teritorijas robežās atrodas tikai vienas ielas daļa, t.i. Staraja Rusas ielas daļa. Vēsturiski Staraja Rusas iela ir vedusi līdz pat Āgenskalna līcim. Tāpat arī ir zudusi Valguma ielas daļa, kas 20.gs.sākumā ir turpinājusies no Trijādības ielas līdz pat Āgenskalna līcim. Ielas savā starpā savienoja neliela šķērsiela, tagadējā nekustamā īpašuma Trijādības ielas 7 teritorijā. Detālplānojuma risinājumi paredz atjaunot Staraja Rusas ielas savienojumu ar Āgenskalna līča krastmalu, bet Valguma ielas trasi atjaunot tikai daļēji, paredzot tikai gājējiem iespēju nokļūt Āgenskalna līča krastmalā. Lai saglabātu ainaviski vērtīgo skatu punktu no Staraja Rusas ielas uz Āgenskalna līci un piestātņi, detālplānojuma risinājumi paredz izveidot jaunu publisku laukumu.

Jaunu ielu izbūvi detālplānojuma risinājumi neparedz.

Zemesgabalu struktūra.

Detālplānojuma teritorijā ietverta zemesgabalu struktūra ir izveidojusies Rīgas pilsētā realizētās Zemes reformas un privatizācijas procesa laikā, ņemot vērā vēsturisko zemesgabalu struktūru un robežas. Līdz ar to arī detālplānojums neparedz saglabāt esošās zemesgabalu juridiskās robežas, bet gan pieļauj tās pārkārtot atbilstoši plānotajai apbūvei, ielu un publisko laukumu, kā arī atļautās plānotās izmantošanas nosacījumiem, veidojot apbūvei piemērotu arhitektoniski telpisko vidi.

Apbūves līnijas (būvlandes).

Detālplānojuma teritorijā jāsaglabā noteiktās obligātās būvlandes, kas sakrīt ar ielas sarkano līniju, gar Staraja Rusas ielu un Valguma ielu. Ņemot vērā detālplānojumā paredzētos ielu sarkano līniju grozījumus, kā arī faktu, ka vēsturiski salīdzinoši blīva apbūve bija visā kvartālā starp Staraja Rusas un Valguma ielām, detālplānojuma risinājumi nosaka obligāto būvlaidi gan Staraja Rusas ielā, gan arī Valguma ielas vienā pusē un šķērsielā. Obligātā būvlaide jāievēro arī gar plānotā publiskā laukuma divām malām, lai jaunā apbūve veidotu noslēgtu laukuma telpu, akcentējot tālu skatu perspektīvu uz Āgenskalna līci, molu un Ķīpsalas augstbūvēm.

Ievērojot RVC TIAN 136.punktu, detālplānojumā ir atļautas pārkāres (ēkas ielas fasādes izvirzījumu) līnija Staraja Rusas ielā, Valguma ielā un to savienošās šķērsielas posmā (kur ir noteikta obligātā būvlaide), lai rastu iespēju ar arhitektoniskiem ēku risinājumiem vizuāli sašaurināt ielas telpu sākot ar otrā stāva līmeni.

Publiskās ārtelpas un apstādījumu sistēmas.

Detālplānojuma teritorijā nav saglabājusies vēsturiskā publiskā ārtelpa, izņemot Āgenskalna līča krastmalu, kas arī, vismaz 20.gs. otrajā pusē nebija publiski pieejama, jo detālplānojuma teritorijā atradās slēgta ražošanas teritorija. Līdz ar to, lielākā daļa no plānotās publiskās ārtelpas detālplānojuma teritorijā ir jārada no jauna.

Jaunā publiskā laukuma labiekārtojums veidojams ņemot vērā vēsturiskās vides mērogu un labiekārtojuma elementus. Plānotā gājēju promenāde jāveido kontekstā ar jau izbūvēto gājēju promenādi Kuģu ielā, paredzot tās turpinājumu arī uz rietumiem no detālplānojuma teritorijas, veidojot publiskās ārtelpas un apstādījumu zonas savienojumu ar Mārupītes grīvu un Uzvaras parku.

Vēsturiskās ūdensteces un ūdenstilpnes.

Āgenskalna līcis ir vēsturiski nozīmīga ūdensteces daļa, kam ir pievērsta liela uzmanība detālplānojuma risinājumos. Kopējā attīstības koncepcijā paredzēts maksimāli saglabāt esošos kokus gar ūdensmalu, labiekārtojot krastmalu un izbūvējot jaunu gājēju promenādi. Detālplānojuma risinājumi paredz saglabāt un atjaunot esošo kuģu piestātņi un molu, tādējādi nodrošinot iespēju nākotnē atjaunot paplašināt kuģošanas un laivošanas iespējas Āgenskalna līča teritorijā, vienlaicīgi nodrošinot šo teritoriju publisko pieejamību, kas vairāk kā pusgadsimtu bija liegta.

(2) Pilsētvides lielmēroga ainaviskās kvalitātes, ko veido:

Atsevišķu ielu un laukumu apbūves silueti.

Detālplānojuma teritorijā jāsaglabā raksturīgais Klīversalas ielu apbūves siluets un mērogs gan Staraja Rusas ielā, gan plānotajā laukumā, kas detālplānojumā paredzēts kā Staraja Rusas ielas noslēgums pie Āgenskalna līča. Tā ka detālplānojuma risinājumi paredz attīstīt apbūvi līdz sešu stāvu augstumam, jaunā apbūve neietekmēs Pārdaugavas apbūves kopējo siluetu. Detālplānojuma teritorijas apbūve daļēji iezīmēs Rīgas vēsturiskās centra aizsardzības zonas robežu, kur vienlaicīgi satiekas gan vēsturiskā, gan jaunā arhitektūra.

Skatu perspektīvas.

Detālplānojuma risinājumi paredz saglabāt esošās skatu perspektīvas uz Ķīpsalu, Vanšu tiltu un Āgenskalna līci no Staraja Rusas ielas un plānotā laukuma, kā arī no plānotās gājēju promenādes gar Āgenskalna līci. Ņemot vērā gan esošo, gan plānoto apbūvi gar Kuģu ielu Daugavas krastā, no detālplānojuma teritorijas nav raksturīgu skatu uz Daugavu, kā arī nākotnē tādus faktiski nevar izveidot. Esoša skatu perspektīva uz Daugavu un Vecrīgu šobrīd ir no Trijādības ielas, bet nākotnē šo skatu perspektīvu aizsegs plānotā akustiskās koncertzāles būve.

(3) Vēsturiskā apbūve.

Detālplānojuma teritorijā ir saglabājusies tikai viena vēsturiska ražošanas ēka, kas sākotnēji tikusi būvēta un izmantota kā krāsotava. Detālplānojuma risinājumi paredz iespēju šo ēku rekonstruēt, bet ja gadījumā, ēkas tehniskais stāvoklis un citi apstākļi, kas ietekmē ēkas saglabāšanas iespējas, pierāda, ka ēkas atjaunošana nav lietderīga, pieļaujama šīs ēkas nojaukšana, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību.

2.1.3. Zemesgabalu veidošanas principi un adresācijas priekšlikumi

Zemes vienību sadale un/vai robežu pārkārtošana veicama izstrādājot zemes ierīcības projektu, ņemot vērā detālplānojuma teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumu sadaļā noteiktās plānoto zemes gabalu minimālās platības un zemes vienību veidošanas nosacījumus, kā arī plānotās/esošās ielu sarkanās līnijas. Zemes ierīcību un jaunu zemes vienību veidošanu detālplānojuma teritorijā paredzēts realizēt pa kārtām. Ielu sarkano līniju robežās esošo zemes vienību daļas plānots izdalīt kā atsevišķas zemes vienības.

2.1.4. Publiskās ārtelpas veidošana un struktūra

(1) Publiskās ārtelpas veidošana

Publiskās ārtelpas tīkla galvenie elementi ir ielas, laukumi un apstādījumu teritorijas, kas veido pilsētas pamatstruktūru un kurā attīstās un darbojas dažādie funkcionālie objekti un tos savienjošās saiknes.

Āgenskalna apkaimē atrodas viena no lielākajām un nozīmīgākajām visas Rīgas pilsētas publiskās ārtelpas teritorijām – Uzvaras parks, kas nodrošina te tikai Āgenskalna apkaimes iedzīvotāju rekreācijas iespējas, bet visas pilsētas iedzīvotāju rekreācijas iespējas. Detālplānojuma teritorijas un blakus kvartālu iedzīvotājiem Uzvaras parks atrodas kājāmgājēju attālumā. Saskaņā ar Rīgas pilsētas datiem Āgenskalna apkaimē ir salīdzinoši augsts apstādījumu teritoriju rādītājs uz vienu iedzīvotāju.

Lai panāktu kvalitatīvu pilsētvidi ir nepieciešams pārdomāts plānojums, funkcionalitāte kā dažādu funkciju nodrošinājums, bet viens no nozīmīgākajiem ir aktīvi lietojama, un interesanta publiskā ārtelpa. Galvenā un nozīmīgākā plānotās publiskās ārtelpas daļa detālplānojuma teritorijā ir Staraja Rusas iela ar plānoto publisko laukumu un Āgenskalna līča krastmala.

Galvenā publiskā saite starp Āgenskalna līča krastmalu un esošo Klīversalas apbūvi akcentēta ar plānoto Staraja Rusas ielas turpinājumu detālplānojuma teritorijā, kurai paralēli ir plānotas gājēju ietves un plata zaļā zona. Plānotā Valguma iela tuvākajā nākotnē nevar tikt pilnvērtīgi izmantota kā publiska saite, jo ārpus detālplānojuma teritorijas, pie Trijādības ielas, plānotās Valguma ielas trasi aizšķērso esoša ēka.

Saskaņā ar detālplānojuma risinājumiem publiskās ārtelpas attīstībai paredzēti ~47% no detālplānojuma teritorijas kopplatības, kur ietilpst plānotās ielas to sarkano līniju robežās un plānotās apstādījumu un dabas teritorijas. Ņemot vērā plānoto / atļauto publisko objektu attīstību Centra apbūves teritorijās (C) publiskās ārtelpas teritorijas nākotnē aizņems vēl plašāku detālplānojuma teritorijas daļu.

Plānotās apbūves un publiskās ārtelpas teritorijas detālplānojuma teritorijas bilanci noteiktas saskaņā ar izstrādāto grafiskās daļas plānu „Teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana”.

2.tabula. Detālplānojuma teritorijas balance

Kvartāla Nr. plānā	Platība (kv.m.)	Atļautā izmantošana	Apmēro teritorijas (kv.m.)	Publiskā ārtelpa (kv.m.)	
				apstādījumi	ielas, iekškvartāla satiksmes ceļi
1	4872	C3	2931	-	-
		A1	-	1941	-
2	2200	C1	1640	-	-
		A1	-	560	-
3	952	T1	952	-	-
4	24 307	C1	6725	-	-
		C2	941	-	-
		C3	7403	-	-
		C4	-	7137	832
		A1	-	1269	-
ielas (sarkano līniju robežās)	7191	I	-	1822	5369
Mols	638	Ū1-4	638		
Kopējā detālplānojuma teritorijas platība:	40 160 (100%)	C1; C2; C3; C4; A1; T1; I; Ū1-4	21 230 (52,9%)	12 729	6201
				18 930 (47,1 %)	

(2) Vides pieejamība

Šobrīd, kā liecina Latvijas Centrālās statistikas pārvaldes dati, aptuveni 5% līdz 10% no kopējā iedzīvotāju skaita ir iedzīvotāji ar invaliditāti, t.i. ar redzes, dzirdes, kustību un garīga rakstura traucējumiem. Liela daļa no kopējā iedzīvotāju skaita ir arī cilvēki pensijas vecumā. Kaut arī vairums pensijas vecuma cilvēku neskaitās ar invaliditāti, Universālais dizains ir tas, kas pilnībā attiecināms arī uz viņiem. Jo cilvēkiem sasniedzot pensijas vecumu rodas neatgriezeniskas fizioloģiskas izmaiņas, kas saistītas ar viņu vecumu, dažāda veida saslimšanas, arodslimības, zūd mobilitāte un funkcionalitāte, ir ierobežotas pārvietošanās iespējas.

Nemot vērā, ka starp Klīversalas iedzīvotājiem un viesiem var būt sastopami gan pensijas vecuma cilvēki, gan cilvēki ar dažādiem funkcionāliem traucējumiem, detālplānojuma risinājumi paredz visās ēkās un būvēs, teritorijā, kā arī teritorijā ievērot prasības un ieteikumus vides pieejamības nodrošināšanai. Latvijas Republikas Labklājības ministrija 2011.gadā ir izstrādājusi un izdevusi „Vadlīnijas būvnormatīvu piemērošanai attiecībā uz vides pieejamību personām ar funkcionāliem traucējumiem”, kuru ir ieteicams ievērot turpmākā projektēšanā, ciktāl tas nav pretrunā ar teritorijas apbūves un vides objektu veidošanas koncepciju.

Klīversalas publisko objektu ierīkošanā un teritorijas labiekārtošanā jāievēro Universālā dizaina sekojoši principi, nodrošinot visu muzeja pakalpojumu, produktu un informācijas pieejamību arī cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem:

1. Ērta lietošana ikvienam.
2. Daudzveidīga izmantošana.
3. Viegli izprotams pielietojums.
4. Viegli uztverama informācija.
5. Samazināta iespēja kļūdīties.
6. Kustībai un lietošanai atbilstošs izmērs un telpa.

Ieteikumi ārējās vides projektēšanai

Būvēs, uz ceļiem un ietvēm, kur ir līmeņu maiņas, jānodrošina uzbrauktuves, kurām ir atbilstošs garenslīpums, kuras nepieciešamas cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem. Gājēju ceļu aprīkojums jāizvieto rūpīgi un konsekventi, lai neapgrūtinātu gājēju pārvietošanās maršrutus. Gājēju pārvietošanās zonā nedrīkst būt izvirzīti nekādi šķēršļi.

Gājēju ietves savienojums (krustojums) ar brauktuvi jāveido gājēju ietves nulles līmenī, izbūvējot atbilstošu autotransporta uzbrauktuvi (pandusu), kas vienlaicīgi kalpo kā satiksmes ātruma samazinošs elements.

Projektējot transporta līdzekļu stāvvietas cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem, tās jāveido platākas, jo šiem cilvēkiem ir nepieciešama lielāka iekāpšanas un izkāpšanas vieta. Šo stāvvietu minimālais platums ir 3,6 m, bet garums 5 m.

Ieteikumi vides dizaina elementiem

Visas atkritumu tvertnes jāizvieto ne augstāk par 1 m no gājēju ceļa līmeņa, nodrošinot to pieejamību. Soli un citas sēdvietas jāizvieto uz cietas pamatnes. Blakus soli un citām sēdvietām jāizveido vieta cilvēkam ratiņkrēslā 1,2 m platumā. Ieteicamais sola sēdvietas augstums – 0,45 m.

2.1.5. Teritorijas apstādījumu un labiekārtojuma koncepcija

(1) Apstādījumu un labiekārtojuma koncepcija

Apstādījumu koncepcijas galvenais mērķis ir pēc rakstura, struktūras un noskaņas veidot pievilcīgu, mūsdienīgu, pilsētas kodola / centra daļai atbilstošu publisko ārtelpu. Labiekārtojuma un ainavas attīstības koncepcija ir veidota ņemot vērā ainavas izvērtējumu, tās vērtības un vēsturisko kontekstu, kā arī turpmāko teritorijas apsaimniekotāju vēlmi attīstīt un labiekārtot teritoriju.

Detālpārplānojuma teritorijā novērojamas vairākas lielas koku grupas – kļavu puduris pie katlu mājas, alejveida stādījumi centrālajā daļā, un pieaugušie koki pie teritorijā esošās ēkas. Taču esošie kokaugi neizceļas ar saviem apmēriem vai labo stāvokli, tāpēc to saglabāšanas nepieciešamība/iespējamība nosakāma detalizētāka risinājuma izstrādes gaitā.

Kopumā teritorija iecerēta ar samērā blīvu apbūvi un vienlaicīgi dominējošu dabas klātbūtni, ko nodrošinās pirmkārt saglabājami koki un plānotā apstādījumu teritorija ar ūdensmalu Āgenskalna līča krastmalā. Plānotas apbūves iekškvartālu teritorijās, maksimāli saglabājami esošie vērtīgie koki un veidojami jauni apstādījumi, ierīkojot pastaigu celiņus un bērnu rotaļu laukumus.

Veidojot apstādījumus jāņem vērā esošās koku sugas, paredzēto jaunstādāmo augu bioloģiskā un vizuālā saderība, mūsdienu tendences kvalitatīvu, daudzveidīgu publisko apstādījumu veidošanā.

Detālpārplānojuma teritorijai kopā ar apkārt jau esošajām atpūtas un rekreācijas teritorijām – iesākto promenādi gar Radisson BLU viesnīcu un Uzvaras parku – ir iespēja veidot vienotu pastaigu tīklu ar sakārtotu un publiski pieejamu krastmalu.

Saskaņā ar Rīgas domes Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumiem, detālpārplānojuma teritorijā – kvartālā Nr.1 ir paredzēts izbūvēt dalīto atkritumu savākšanas laukumu, kura sastāvā nepieciešams izvietot 4 konteinerus: papīram, kartonam, stiklam un PET (nepieciešams 1 uz 250 – 500 iedzīvotājiem). Sadzīves atkritumu savākšanai katrs objekts jānodrošina ar atkritumu savākšanas un/vai šķirošanas konteineriem arī atsevišķi, un uzsākot objektu būvniecību jānoslēdz līgums ar attiecīgo apsaimniekotāju par regulāru atkritumu izvešanu no objekta gan būvniecības, gan ekspluatācijas laikā.

(2) Apgaismojuma koncepcija

Lai radītu kontrastus un akcentus teritorijā arī diennakts tumšajā laikā, tiek piedāvāts risinājums atsevišķu objektu un teritorijas apgaismojuma koncepcijai. Apgaismojuma koncepcijas galvenā ideja ir – GAISMAS ASS, t.i., priekšlikums veidot (izgaismot) Staraja Rusas ielas trasi un molu, kā teritorijas galveno publiskās ārtelpas asi. Gaismas objektiem ir jāizgaismo gan ēkas, gan ielas, gan gājēju promenāde ūdensmalā. Ēkām ieteicams izgaismot tikai fasādes ar krītošo gaismu, bet galveno horizontālo asi var izgaismot gan stabveida apgaismes ķermeņi, gan gājēju ceļa segumā iestrādāti gaismas ķermeņi (vienā līmenī ar ceļa segumu). Horizontālās ass apgaismojuma stabu augstums nedrīkst būt lielāks par 1 m un to dizainam ir jābūt askētiskam, neitrālam, neuzkrītošam, lai mazinātu to ietekmi uz mikroainavu diennakts gaišajā laikā.

Ielas un autostāvvietu apgaismojums ir funkcionāli nepieciešams un var būt veidots ar atšķirīgiem dizaina elementiem. Tas padarīs gaišākas un drošākas gan ielas, gan autostāvvietas diennakts tumšajā laikā.

Mazākas intensitātes apgaismojums ieteicams ūdensmalā un iekšpagalmos, radot romantisku un mājīgu vidi, bet lielākas intensitātes apgaismojums – uz ielām, publiskā laukuma robežās un pietātnē.

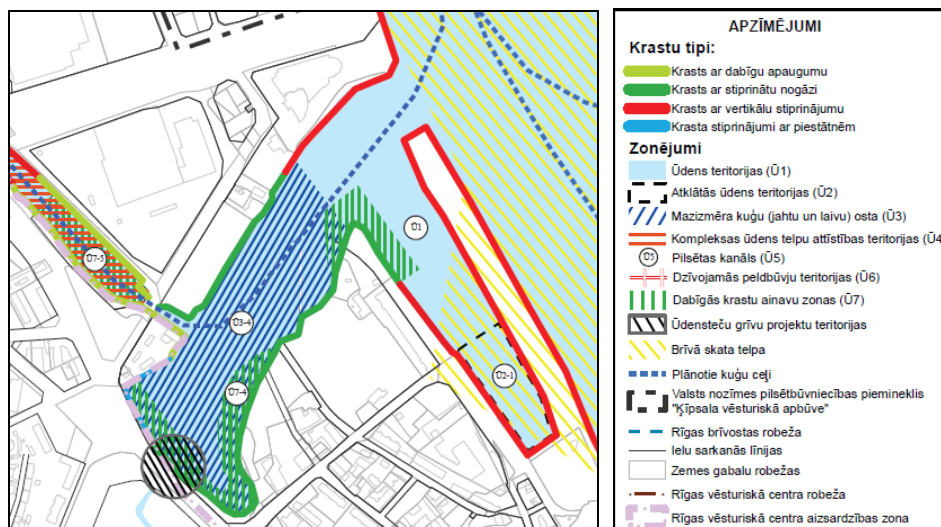
Ierīkojot nakts apgaismojumu, tiek dota iespēja Klīversalai daļēji atdzīvoties arī naktī, tādā veidā piesaistot iedzīvotājus un pilsētas viesus arī rudens vakaros un vēlās ziemas pēcpusdienās.

2.1.6. Ūdensmalas attīstība

Ūdens teritorija ir būtisks sauszemes publiskās telpas turpinājums un urbānās ainavas sastāvdaļa - kā robeža, vietas zīme un atvērta publiski lietojama teritorija. Mūsdienās ūdens nav tikai sadzīvisks resurss, bet arī nozīmīgs enerģijas avots, infrastruktūra navigācijā un rekreatīva platforma. Teritorijas plānošanas un attīstības aspektā ūdensteces un ūdenstilpes lietderīgi skatīt ne kā vielu, bet telpisku elementu, turklāt – elementu, kas nesaraujami saistīts ar tā piekrastē notiekošajiem vides, sociālajiem un apbūves procesiem.

Rīgas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā ir noteikts, ka ūdensmalās jāparedz brīva piekļuve ūdenim, jāveic dažāda tipa un līmeņa krastmalu labiekārtošana un jāveicina ūdens teritoriju izmantošanas dažādošana gan vasaras, gan ziemas sezonās.

2010.gadā tika Pēc Rīgas domes pasūtījuma tika veikts izpētes projekts “Priekšlikumi un rekomendācijas Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu grozījumiem ūdens teritoriju un krastmalu izmantošanai” (SIA “EgG”, 2010.). Izstrādātie priekšlikumi un rekomendācijas noteikumu grozījumiem ūdens teritoriju un krastmalu izmantošanai vēlāk tika integrēti Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma 2013.gada grozījumos.

49.attēls. Ūdeņu teritoriju funkcionālā zonējuma priekšlikums.

Datu avots: Priekšlikumi un rekomendācijas Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu grozījumiem ūdens teritoriju un krastmalu izmantošanai (SIA “EgG”, 2010.)

Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma detālplānojuma teritorijā gar ūdensmalu plānots saglabāt un attīstīt Apstādījumu teritoriju un ir atļauts rekonstruēt vertikāli stiprināto krastmalas posmu (pie vēsturiskās kuģu piestātnes), kā arī ierīkot slīpi stiprinātu krastmalu ar cieto segumu. Krasta dabiskās ainavas zonā plānots saglabāt pārskatāmu ainavisku nogāzi, saglabājot vērtīgāko apaugumu vēsturiskajā krastmalā ar dabīgo akmeņu stiprinājumu.

Detālplānojuma teritorijā atļauts ierīkot vai rekonstruēt divu veidu krastmalu labiekārtojumu, visā ūdensmalas garumā paredzot labiekārtotas gājēju promenādes un veloceliņa ierīkošanu.

1.grupa – LABIEKĀRTOTA ŪDENSMALA / krastmala

- Saglabā vai pilnveido slīpu nogāzi, stiprinot to ar laukakmeņiem;
- Saglabā vai pilnveido dabisko nogāzes slīpumu. Ja nepieciešama stiprināšana, to veic izmantojot dabiskus materiālus - akmeņus, koka pinumus. Nogāzes slīpās daļas stiprina ar ģeotekstila materiāliem;
- saglabā dabiskos un veido dabiska rakstura stādījumus (zālājs, smilgas, meldri, niedres, krūmi, koki u.tml.), kā arī ir atļauts veidot jaunus, koptus stādījumus vai to grupas;
- veido labiekārtotas noejas pie ūdens;
- ūdensmalā jāizbūvē vismaz viena laivu ielaišanas vieta ūdenī un jānodrošina tauvošanās vieta pie stacionārām kāpnēm, vai citā vietā, nodrošinot kuģotāju un laivotāju iespējas pietaukoties un izkāpt krastā.

2.grupa – AKTĪVĀS ATPŪTAS ŪDENSMALA un IEKŠZEMES PIESTĀTNE / ar kuģošanu saistīta ūdensmala (krastmala)

- rekonstruē esošo vertikāli stiprināto krastmalu un molu;
- krasta stiprinājumu vertikālo daļu aprīko ar stacionārām kāpnēm;
- Mazizmēra kuģošanas līdzekļu (laivu un/vai jahtu), kā arī peldbūvju piestātnes atļauts ierīkot pie esošā mola pie vertikāli stiprinātās krastmalas, nodrošinot nepieciešamo ūdens akvatorija dziļumu, atkarībā no kuģošanas līdzekļu parametriem un ūdensobjekta esošā dziļuma;
- pie piestātnēm izbūvējamas noejas pie ūdens, nodrošinot cilvēku izklūšanu no ūdens nelaiemes gadījumā, vai veicot kuģošanas līdzekļu apkopi.

2.1.7. Sociālā infrastruktūra

Sociālā infrastruktūra ir izglītības, zinātnes, ārstniecības, veselības aprūpes, rehabilitācijas, sociālās aprūpes (tai skaitā sociālās mājas) un pārvaldes iestādes, kā arī publiskie rekreācijas, kultūras un sporta objekti un to izkārtojums kādā teritorijā.

Ņemot vērā apstiprināto darba uzdevumu detālplānojuma izstrādei jānodrošina nepieciešamā sociālā infrastruktūra, pamatojoties uz atbilstošu sociālās infrastruktūras aprēķinu un esošo nodrošinājumu apkaimes teritorijā vai objekta tiešā tuvumā.

Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma nosacījumiem un detālplānojuma risinājumiem, detālplānojuma teritorijā ~80% no kopējā apbūves apjoma aizņems dzīvojamā funkcija. Līdz ar to plānotais māsaimniecību skaits detālplānojuma teritorijā var sasniegt ~550 (ar aprēķina platību – 80 kv.m. uz vienu māsaimniecību). Saskaņā ar Centrālās statistikas datu bāzes informāciju 2014.gadā Rīgas reģionā vidēji ir reģistrēti 2,23 iedzīvotāji uz vienu māsaimniecību (<http://data.csb.gov.lv/>, resurss apskatīts 07.09.2014.). Līdz ar to aprēķinos izmantotais prognozētais iedzīvotāju skaits lokālplānojuma teritorijā ir ~1230 iedzīvotāji.

Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 49.punktu, teritorijā, kur tiek veidota jauna dzīvojamā apbūve, nodrošina nepieciešamās vietas bērniem izglītības iestādē, pamatojoties uz šādiem aprēķiniem:

“49.1. uz katriem 15 iedzīvotājiem nodrošina vietu vienam bērnam pirmsskolas izglītības iestādē, kas atrodas plānotās attīstības teritorijas tiešā tuvumā vai tās pašas apkaimes teritorijā;

49.2. uz katriem 10 iedzīvotājiem nodrošina vietu vienam bērnam vispārējās izglītības iestādē (pamatskolā), kas atrodas plānotās attīstības teritorijas tiešā tuvumā vai tās pašas apkaimes teritorijā.

50. Nodrošināt ar nepieciešamajām pirmsskolas izglītības iestādēm Noteikumos noteiktajā apjomā var, veicot attiecīgo pirmsskolas izglītības iestāžu būvniecību vai arī veicot pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību Rīgā samaksu RD 2008.gada 9.decembra saistošajos noteikumos Nr.146 „Par pašvaldības nodevu par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību Rīgā” noteiktajā kārtībā un apmērā.”

3.tabula. Sociālās infrastruktūras aprēķins.

Sociālās infrastruktūras objektu aprēķina vienības:	Nepieciešamais skaits(gab.)/platība (m ²) detālplānojuma teritorijā	Nodrošinājums
1. Minimālais apzaļumojums 5000m ² uz 1000 iedzīvotājiem	11 500 m ²	Platība pietiekama, kā arī Klīversalas apkaime ir nodrošināta ar plašām parka un apstādījumu teritorijām, kas atrodas 5-10 min gājiena attālumā (Uzvaras parks)
2. Bērnu rotaļu laukumi 350- 700m ² uz 1000 iedzīvotājiem	~800 m ²	Platība pietiekama, plānoti iekšpagalmu teritorijās
3. Sporta objekti - sporta laukumi 1000m ² uz 1000 iedzīvotājiem	1230 m ²	Platība pietiekama, ir iespēja realizēt nepieciešamajā apjomā. Publiski ieejamu sporta laukumu Klīversalā nav
4. Pirmskolas izglītības iestāde - 1 vieta uz 15 iedzīvotājiem; pirmsskolas izglītības iestādes teritorija nav mazāka par 20 m ² uz vienu bērnu	82 vietas (min. 1640 m ²)	Detālplānojuma risinājumi paredz iespēju ierīkot jaunu pirmskolas izglītības iestādi vai alternatīvu bērnu aprūpes pakalpojumu iestādi. Klīversalā ir esoša pirmskolas izglītības iestāde – Raņķa dambī 3 (~220 vietas).
5. Vispārējās izglītības iestāde (pamatskola) - 1 vieta uz 10 iedzīvotājiem	123 vietas	Detālplānojuma teritorija atrodas divu esošo vispārējās izglītības iestāžu mikrorajonu teritorijā (latviešu – 41.vidusskola, krievu – 34.vidusskola)
6. Kultūras un rekreācijas objekti un teritorijas	-	Klīversalas iedzīvotāji ir nodrošināti ar pilsētas nozīmes kultūras un rekreācijas objektiem, kas atrodas 10-25 min gājiena attālumā. Klīversalā atrodas Nacionālā bibliotēka un Dzelzceļa muzejs.
7. Ārstniecības un veselības aprūpes iestādes	~200 m ²	Detālplānojuma risinājumi paredz iespēju izvietot privātas ārstniecības un/vai veselības aprūpes iestādes detālplānojuma teritorijā. Klīversalā ir divas

		aptiekas, bet nav doktorāta.
8. Tirdzniecība un pakalpojumi 100 - 120 m ² uz 1000 iedzīvotājiem	Tirdzniecības platība ~150 m ²	Detālplānojuma risinājumi paredz iespēju izvietot tirdzniecības un pakalpojumu objektu pie Trijādības ielas vai Staraja Rusas ielas. Platība pietiekama, izvietojums precizējams būvprojektā. Klīversalā ir tikai viens tirdzniecības centrs un daži nelieli veikali, kas nodrošina ikdienas preču un apkalpes pieejamību.
9. Sabiedriskā transporta pieturvietu – ne tālāk kā 300 m attālumā	2	Esošās sabiedriskā transporta pieturvietas nenodrošina nepieciešamo detālplānojuma teritorijas apkalpi, jo atrodas tālāk par 300m no projekta teritorijas. Lai uzlabotu pieejamību, ir priekšlikums organizēt sabiedrisko transportu un izveidot jaunu sabiedriskā transporta pieturvietu arī Trijādības ielā.

2.2. TRANSPORTA SISTĒMAS ATTĪSTĪBA

2.2.1. TRANSPORTA ORGANIZĀCIJAS RISINĀJUMI

Visas plānotās ielas – E kategorijas ielas. Galvenā piekļūšana teritorijai plānota no Trijādības un Staraja Rusas ielām, arī no Valguma ielas – pēc tās pievienošanas Trijādības ielai saskaņā ar noteiktajām ielas sarkanajām līnijām. Papildus piekļūšanas iespējas nodrošina esošais servitūta ceļš, kas atrodas detālplānojuma teritorijas austrumu pusē.

Detālplānojuma projekta izstrādes laikā tika veikta "Transporta plūsmu izpēte Trijādības ielā 5", ko veica transporta speciālisti no SIA "VIA Design Group". Detālplānojuma projekta risinājumos ir ņemtas vērā transporta plūsmu izpētes projektā izteiktās rekomendācijas transporta plūsmu organizēšanai un ielu projektēšanai. Ar pilnu izstrādāto "Transporta plūsmu izpēte Trijādības ielā 5" projektu var iepazīties detālplānojuma pielikumu sadaļā.

Trijādības ielas perspektīvais plānojums izstrādāts ņemot vērā ielas esošos parametrus un spēkā esošā detālplānojuma "Latvijas Nacionālās bibliotēkas un Akustiskās koncertzāles teritorijas un tām piegulošo teritoriju detālplānojums" risinājumus. Minētais detālplānojums paredz Trijādības ielas un Kuģu ielas krustojumā perspektīvo ielas brauktuves platumu 10,5 metru platumā (trīs braukšanas joslas, pa 3,5 metriem katra). Ņemot vērā, ka viena no joslām paredzēta tikai labā pagrieziņa nodrošināšanai uz Kuģu ielu, kā arī visā ielas garumā šobrīd nav iespējams nodrošināt šāda platumā brauktuves izbūvi, Trijādības ielas izstrādātajā šķērsprofilā paredzēta divvirzienu brauktuve 7 metru platumā, ar gājēju ietvēm un apstādījumu joslām abās ielas pusēs. Detālplānojuma teritorijā ir paplašināta Trijādības ielas sarkanā līnija uz iekškvartāla pusi vairāk kā par 4 metriem, tādējādi nodrošinot iespēju saglabāt esošo koku rindu gar ielu, kā arī paredzot iespēju nākotnē šeit ierīkot sabiedriskā transporta pieturvietu.

Iekškvartāla ielām piemērojams dzīvojamās zonas statuss ar galveno funkciju – uzturēšanos. Teritorijā prioritāte ir nemotorizētajiem pārvietošanās līdzekļiem. Ņemot vērā apbūves rādītājus ielas ir strukturētas atbilstoši paredzētajai satiksmes plūsmai un nozīmei piemērojot dažādus šķērsprofilus.

Viens no ielu šķērsprofiliem, kas paredzēts Staraja Rusas ielas posmā detālplānojuma teritorijā, un nosacīti kalpos kā detālplānojuma teritorijas galvenā iela, paredzēts ar 6.0 metrus platu brauktuvi un atdalītām gājēju ietvēm. Ietvju platums ir 3,5 metri. Ielas šķērsprofilā paredzēta vieta esošo koku saglabāšanai un jaunu koku stādījumiem, kā arī apgaismojuma balstiem. Attiecībā pret spēkā esošajām ielas sarkanajām līnijām, plānotais ielas šķērsprofils ir palielināts no 14 metriem līdz 20 metriem, lai būtu iespējams izvietot visas nepieciešamās inženierkomunikācijas ielas sarkano līniju koridora robežās.

Staraja Rusas ielas un Valguma ielas savienošā posma šķērsprofils plānots 14 metru platumā, paredzot 6 metru platu brauktuvi un gājēju ietves 2 un 3 m platumā. Līdz Valguma ielas un Trijādības ielas savienošā posma (ārpus detālplānojuma teritorijas) izbūvei, Valguma ielā paredzēts izbūvēt pagaidu autotransporta apgrīšanās laukumu.

Detālplānojuma risinājumi paredz iespēju izbūvēt Valguma ielu no savienošā posma ar Staraja Rusas ielu līdz pat Trijādības ielai, gadījumā ja tiek nojaukta esošā apbūve pie Trijādības ielas un, fiziski un juridiski kļūst iespējama ielas izbūve. Valguma ielas posms no savienošā posma ar Staraja Rusas ielu līdz Āgenskalna līča krastmalai paredzēta kā gājēju iela, saglabājot ainaviski vērtīgos un izcilos kokus, kas šobrīd atrodas plānotās Valguma ielas vidū, kā arī samazinot autotransporta plūsmu iekškvartāla teritorijā.

Plānotā publiskā laukuma robežās galvenā prioritāte paredzēta gājējiem, vienlaicīgi nodrošinot nepieciešamo piebraukšanu plānotajai apbūvei, krastmalai un piestātnei – nosakot ierobežojumus laikā.

Esošais servitūta ceļš gar zemesgabala Kuģu ielā 26 rietumu robežu kalpo par pamatu iekškvartāla satiksmes un gājēju ceļa izveidei, nodrošinot piekļuvi detālplānojuma teritorijai no austrumu puses, kā arī piekļūšanu zemesgabaliem ar kadastra apzīmējumiem – 0100 049 2014; 0100 049 2021; 0100 049 2015; 0100 049 0240, jo esošā un plānotā Kuģu ielas trase gar Daugavu paredzēta galvenokārt tikai kā gājēju promenāde.

Veicot mikromodelēšanu "Transporta plūsmu izpēti Trijādības ielā 5" ietvaros, tika apskatīts scenārijs, kas paredz pilnu detālplānojuma teritorijas apbūvi. Pie šāda scenārija realizācijas rodas nepieciešamība pēc luksoforobjekta izbūves Staraja Rusas un Trijādības ielu krustojumā tādā veidā nodrošinot optimālu un ērtu piekļuvi Klīversalas detālplānojuma teritorijai. Ņemot vērā izpēti projekta rezultātā izteiktos secinājumus un rekomendācijas, detālplānojuma projekts paredz gājēju pārejas izbūvi Trijādības ielā pie Staraja Rusas ielas, kā arī luksoforobjekta izveidi Staraja Rusas un Trijādības ielu krustojumā.

Ņemot vērā teritorijas pakāpenisko apbūvi un transporta plūsmu mainīgumu, nākotnē nepieciešams veikt atkārtotas izpēti lai noteiktu ieteikto uzlabojumu ieviešanas laiku vai arī rastu citu risinājumus atbilstoši pastāvošai situācijai.

2.2.2. AUTO UN VELO NOVIETNES

Auto novietnes pie plānotajiem publiskajiem objektiem un daudzdzīvokļu mājām jāprojektē atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu, kā arī Latvijas valsts standartu prasībām. Ņemot vērā, ka teritorijā galvenokārt plānots attīstīt dažāda tipa dzīvojamās un daudzfunkcionālās ēkas, ar salīdzinoši lielu apbūves blīvumu un intensitāti, auto stāvvietas teritorijā paredzētajām ēkām pārsvarā risināmas privātīpašumu robežās, primāri izmantojot pazemes telpu.

Kopā teritorijā plānots izvietot 1000-1100 auto stāvvietas, no kurām ~100 auto stāvvietas tiks paredzētas blakus esošās daudzstāvu dzīvojamās ēkas Kuģu ielā 26 iedzīvotājiem. Projekta risinājumi kopumā paredz auto stāvvietas izvietot zem ēkām un iekšpagalmiem, bet ~250-350 auto stāvvietas iespējams izvietot daudzstāvu auto novietnē, kas var tikt apvienota ar daudzfunkcionālu ēku. Lai nodrošinātu blakus esošās daudzstāvu dzīvojamās ēkas Kuģu ielā 26 iedzīvotājiem nepieciešamās auto stāvvietas jau tuvākajā laikā, plānotās apbūves 4.kvartālā ir atļauts izbūvēt pagaidu virszemes auto stāvvietas iekškvartāla daļā, kurā netiek plānota apbūve detālplānojuma realizācijas pirmajā kārtā.

Atsevišķos gadījumos ielu sarkano līniju robežās var tikt paredzētas speciālas auto stāvvietu kabatas, kas domātas apkalpojošajiem dienestiem un teritorijas viesiem. Detālplānojuma projekta izstrādes ietvaros ir sagatavota shēma "Plānotais autonovietņu izvietojums un ietilpība"(skat. 51.attēlu), kurā ir uzrādīts orientējošais auto stāvvietu izvietojums un ietilpība. Stāvvietu izvietojums precizējams vēlākās projekta stadijās (nosakot iebrauktuvju vietas, koku stādījumu vietas, precizējot inženierkomunikāciju izvietojumu). Auto stāvvietu izvietojumam jāatbilst LR Valsts standarta LVS 190-7:2002 prasībām, kas detalizēti jānosaka konkrētās ēkas būvprojektā.

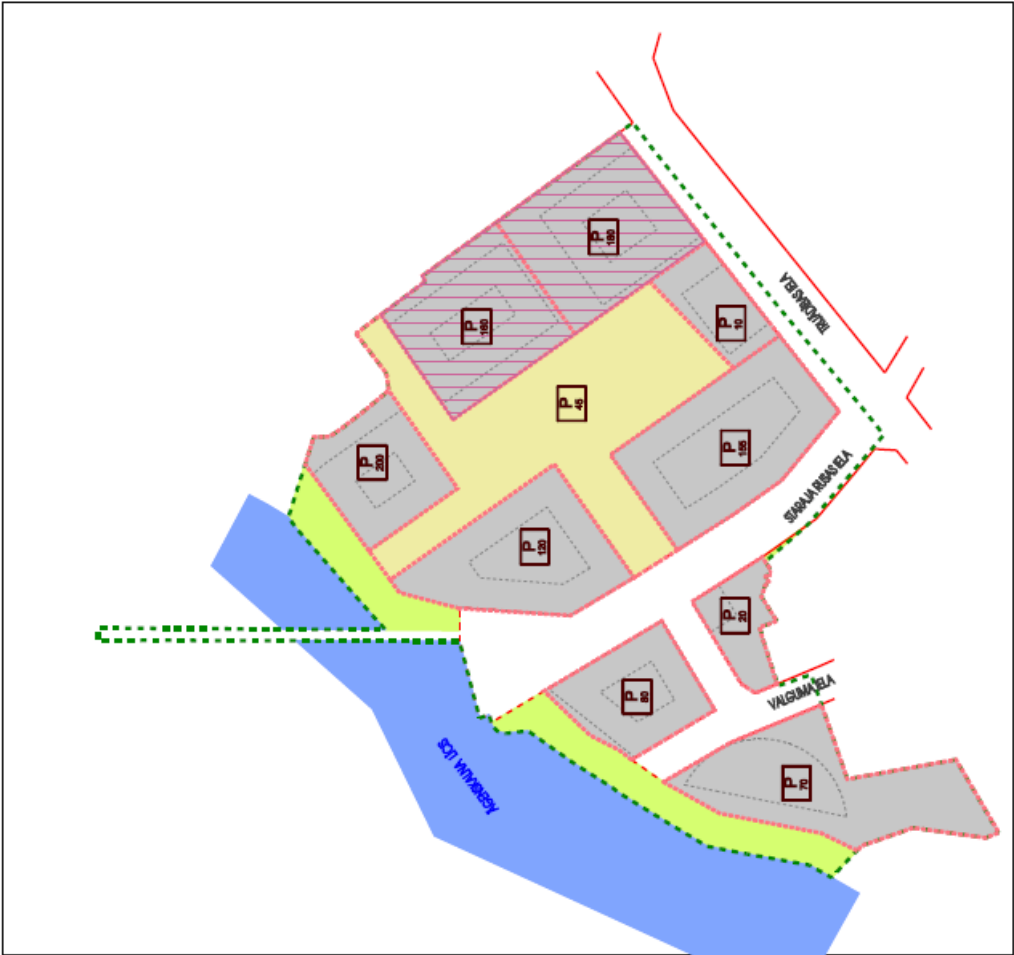
Būve	Auto novietņu skaits uz vienu aprēķina vienību		Papildus novietnes teritorijā		Nepieciešamais auto novietņu skaits projekta teritorijā		Nepieciešamais velo novietņu skaits projekta teritorijā	
	Aprēķina vienība	Novietņu skaits	Aprēķina vienība	Novietņu skaits	Aprēķina vienība	Novietņu skaits	Aprēķina vienība	Novietņu skaits
Daudzdzīvokļu māja	1 dzīvoklis	1	100 dzīv.	2	550	550 + 12	10 dzīv.	55
Esošā daudzdzīvokļu māja Kuģu ielā 26	1 dzīvoklis	1	100 dzīv.	1	100	100 + 1	-	-
Biroju ēka ar patstāvīgiem apmeklētājiem	40m ² biroju telpu platības	1	3 vienlaicīgi apmeklētāji	1	212	212 + 30	10 darba vietas	30
Mazumtirdzniecības objekts	5 darba vietas	1	100 apmeklētāji	3-10	125	125 + 10	100 apmeklētāji	20
					Kopā:	1040	Kopā:	105

4.tabula. Nepieciešamais auto un velo novietņu skaits detālplānojuma teritorijā.

PLĀNOTAIS AUTONOVIEŅŅU
IZVIETOJUMS UN IETILPĪBA

APZĪMĒJUMI	NOSAUKUMS
	Detālplānojuma teritorijas robeža
	Esošā ielas sarkanā līnija
	Plānotā ielas sarkanā līnija
	Stāvmāksmu izvietojuma zona apbūves teritorijā
	Stāvmāksmu izvietojuma zona iekšējā teritorijā
	Apstādījumu teritorija
	Plānoto stāvmākslu skaits
	Kopējais plānoto stāvmākslu skaits
	Kurdu ielas 26 iedzīvotājiem paredzēto 100 stāvmākslu izvietojuma zona
	Konceptuālā ieteicamā ēkas izvietojuma vieta

51.attēls. Plānotais autonomvietņu izvietojums
un ietilpība

Nepieciešamo velo novietņu skaits detālplānojuma teritorijā noteikts saskaņā ar Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos noteiktajiem normatīviem, un tas var sasniegt ~100 vietas. Rīgas teritorijas plānojumā noteikts, ka viena velosipēda novietošanai virszemes transportlīdzekļu novietnē jāparedz vismaz 2,25 kv.m. (0,6m x 3,75m). Attālums starp perpendikulāri izvietotiem velostatīviem tiek rekomendēts ne mazāks par 60 cm; perpendikulāri izvietotām velostāvvietām jāparedz vismaz 2m garums vienam velosipēdam, vai 1,4 m garums, ja velostāvvietas izvietotas 45 grādu leņķī. Vienvirziena piebraucamā veloceļa platums nedrīkst būt mazāks par 1 m, vai tam jābūt 1,75m, ja kustība velo novietnē paredzēta divos virzienos.

Detālplānojuma teritorijā tiek rekomendēts pieņemt mazākus normatīvos attālumus, projektējot velo stāvvietu izvietojumu slīpā leņķī, kas samazina nepieciešamās stāvvietas rādītājus līdz 1kv.m. uz velosipēdu. Izvietojot velosipēdus slīpā leņķī un veidojot dubultrindas, šo rādītāju iespējams samazināt līdz 0,75 kv.m.. (minimālie velostāvvietu normatīvi noteikti saskaņā ar Dānijas rokasgrāmatas ieteikumiem velostāvvietu izveidošanā).

2.2.3. SABIEDRISKAIS TRANSPORTS

Lai uzlabotu esošā sabiedriskā transporta (autobusu un trolejbusu) maršrutu sasniedzamību no detālplānojuma teritorijas, detālplānojuma risinājumi paredz iespēju ierīkot jaunu sabiedriskā transporta pieturvietu Raņķa dambja ielā pie Trijādības ielas. Ja nākotnē tiks organizēti jauni autobusu un/vai trolejbusu maršruti pa Trijādības ielu, detālplānojuma risinājumi paredz iespēju ierīkot sabiedriskā transporta pieturvietu arī Trijādības ielā, kvartālā starp Staraja Rusas ielu un Kuģu ielu.

Ņemot vērā, ka detālplānojuma teritorijā ir izbūvēta esoša kuģu piestātne, detālplānojuma risinājumi paredz iespēju attīstīt arī sabiedriskā ūdenstransporta piestātņi, ja tāda nepieciešamība rodas.

Arī plānotā jaunā Torņakalna dzelzceļa stacija un plānotais multimodālais sabiedriskā transporta mezgls būs labi sasniedzams no detālplānojuma teritorijas, kur tiks nodrošināta labāka sasaiste ar teritorijas plānojuma struktūru, nodrošinot gājēju plūsmām ērtus un drošus ceļus līdz apmeklējuma objektiem un sabiedriskā transporta pieturvietām.

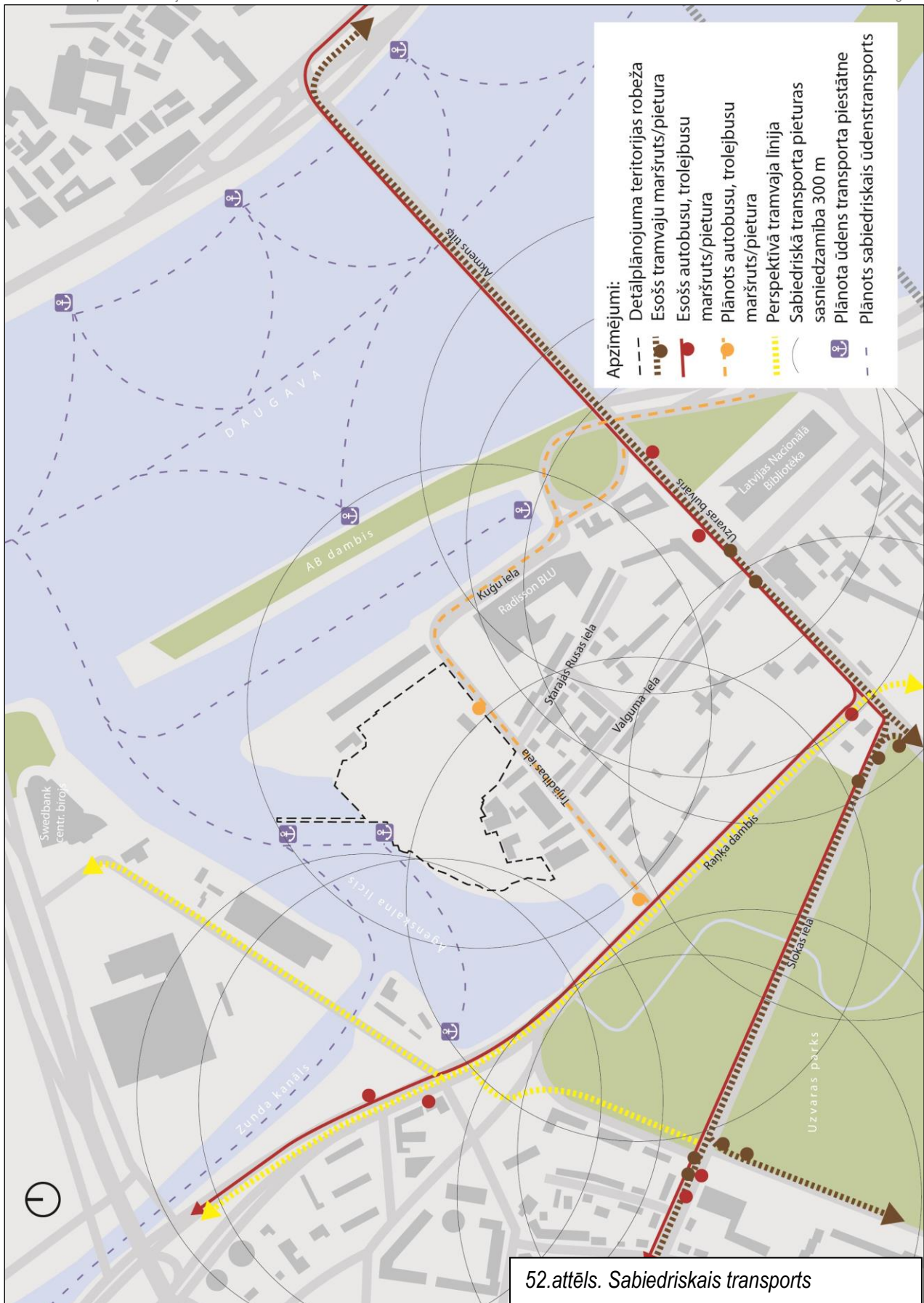
2.2.4. GĀJĒJU UN VELOCEĻU TRASES

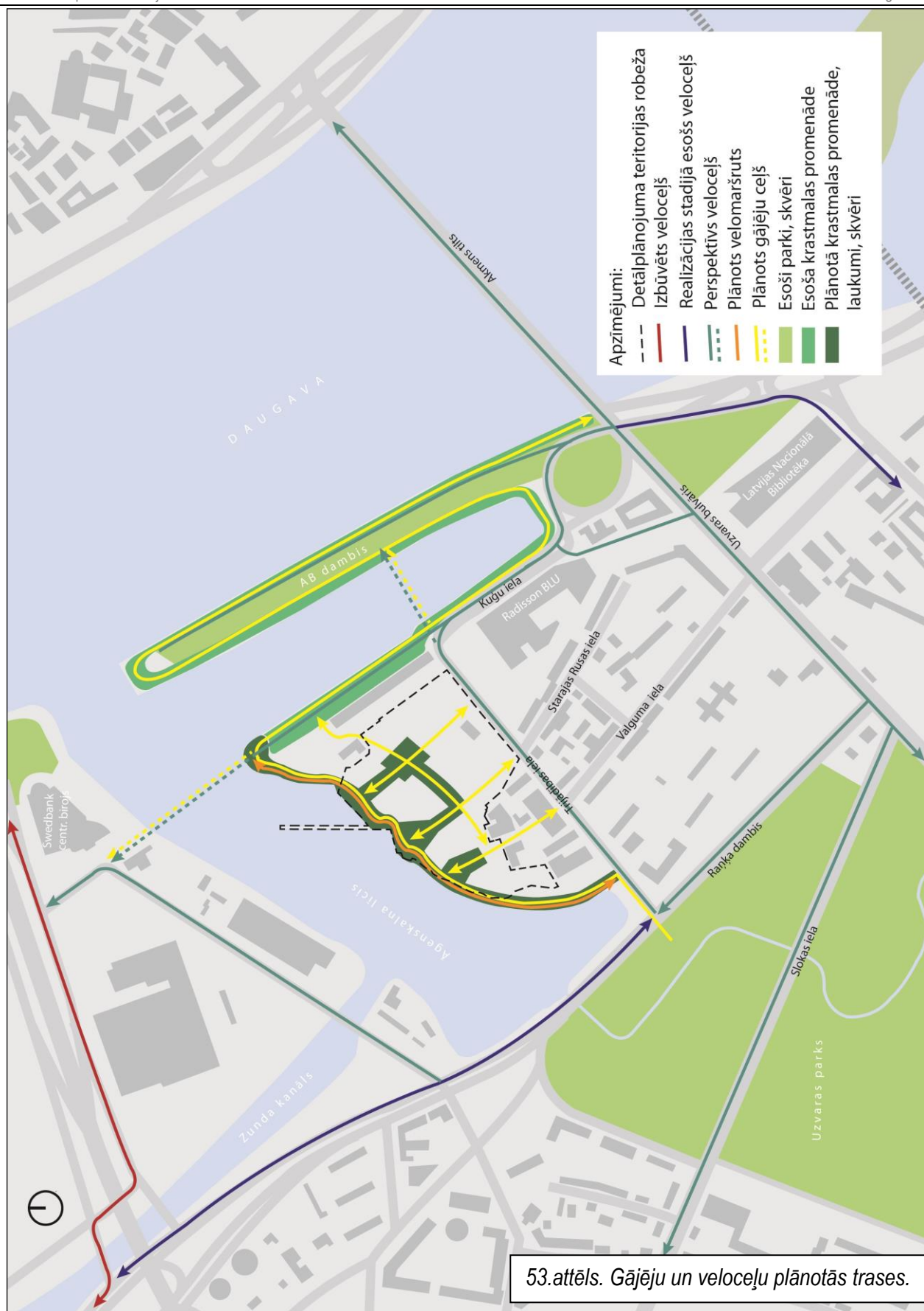
Kājāmiešana un visa veida ne-motorizēto transporta līdzekļu izmantošana veicina pilsētas zaļo un zilo struktūru attīstību, jo netiek radīts nekāds piesārņojums, un tas paplašina iespējas kvartālu apbūves plānošanā un publiskās ārtelpas labiekārtošanā integrēti ieviest ilgtspējīgas lietus ūdeņu apsaimniekošanas praksi, kā arī citus ekosistēmu pakalpojumus ģenerējošus risinājumus.

Atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma Satiksmes infrastruktūras attīstības plānam, detālplānojuma teritorijā un tās tiešā tuvumā ir plānoti perspektīvie savienojšie veloceļi, bet Rīgas domes Satiksmes departamenta publiski pieejamā tīmekļa vietnē www.rdsd.lv pieejama detalizētāka informācija par izbūvētajiem, realizācijas stadijā esošajiem un perspektīvajiem veloceļiem.

Ņemot vērā minēto informāciju, kā arī noteikto detālplānojuma teritoriju, detālplānojuma risinājumi paredz attīstīt un saglabāt nepieciešamos gājēju kustības savienojumus detālplānojuma teritorijā kā arī veidot velo maršrutu gar Āgenskalna līci, izbūvējot apvienoto gājēju un velo celiņu 3 metru platumā. Platāka celiņa izbūvi traucē krastmalā esošie vērtīgie koki, kurus ir lietderīgi maksimāli saglabāt krastmalas ainavā.

Plānotie gājēju kustības savienojumi nodrošinās iespēju gājējiem un velo braucējiem no Valguma un Staraja Rusas ielām ērti sasniegt Āgenskalna līča labiekārtoto krastmalu, bet savukārt detālplānojuma teritorijas iedzīvotājiem un lietotājiem – ērti pārvietoties arī iekškvartāla teritorijā, šķērsojot iekškvartāla apstādījumu teritoriju. Gājēju ietves, kas plānotas 3-3,5 metru platumā gar ielām, paredzētas gan gājēju, gan velobraucēju kopējai izmantošanai.

2.3. INŽENIERINFRASTRUKTŪRAS ATTĪSTĪBA

Visas esošās inženierkomunikācijas detālplānojuma teritorijā plānots demontēt un izbūvēt no jauna, ņemot vērā detālplānojumā izstrādātās inženierkomunikāciju attīstības shēmas un plānotās apbūves attīstību.

Veicot ēku projektēšanu un būvniecību un būvējot jaunas inženierkomunikācijas jāievēro noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 008-14 „Inženiertīklu izvietojums”, kurš stājas spēkā 01.10.2014.

2.3.1. ŪDENSAPGĀDE un KANALIZĀCIJA

Dzeramā ūdens apgādi Rīgā šobrīd nodrošina uzņēmums SIA „Rīgas Ūdens”. SIA „Rīgas ūdens” īpašumā tuvākais DN 200 mm ūdensvads iebūvēts Trijādības ielā, bet zemesgabalā Trijādības ielā 5 (kad.apz. 0100 049 0007) iebūvēts SIA „Rīgas ūdens” īpašumā esošs pilsētas DN 100 mm kvartāla ūdensvads. Dzeramo ūdeni plānots saņemt no centralizētā pilsētas ūdensapgādes tīkla – esošā ūdensvada Trijādības ielā. SIA „Rīgas ūdens” īpašumā tuvākais kanalizācijas notekūdeņu cauruļvads DN 250 mm ir iebūvēts Kuģu ielā un Staraja Rusas ielā. Sadzīves notekūdeņus paredzēts novadīt esošajos kanalizācijas cauruļvados, izbūvējot nepieciešamos savienojošos cauruļvadus Staraja Rusas un Trijādības ielās.

Dzeramā ūdens patēriņš detālplānojuma teritorijai noteikts pielietojot Latvijas būvnormatīvu LBN 221-98 un LBN 222-99. Kanalizācijas notekūdeņu daudzums detālplānojuma teritorijai noteikts pielietojot Latvijas būvnormatīvu - LBN 223-99.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 22.janvāra noteikumiem Nr.34 „Noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī” 30.punktu visa Latvijas teritorija ir noteikta par īpaši jutīgu teritoriju, uz kuru attiecas paaugstinātas prasības komunālo notekūdeņu attīrīšanai.

Detālplānojuma risinājumi paredz dalītās sistēmas izbūvi, atdalot sadzīves notekūdeņu tīklu no lietus ūdens novadīšanas tīkla.

Detālplānojuma teritorijā ir izdalīti sekojoši patērētāju tipi:

1. Daudzstāvu dzīvojamās ēkas;
2. Administratīvās ēkas, biroji un ofisi;
3. Tirdzniecības un pakalpojumu objekti;
4. Auto stāvvietas.

Rūpniecības preču veikali, mazumtirdzniecības veikali -

Zinot plānoto tirdzniecības platību ir pieņemts, ka uz vienu strādnieku maiņā (kas aizņem 20 m² zāles) ūdens patēriņa norma ir pieņemta 12 l/d. Darbs notiks divās maiņās.

Dzīvojamās ēkas -

Zinot plānoto dzīvojamo platību ir pieņemts, ka uz vienu iedzīvotāju (pieņemot 2,23 iedzīvotājus uz vienu mājsaimniecību (<http://data.csb.gov.lv/>, resurss apskatīts 07.09.2014.) ar kopējo platību 80 m²) ūdens patēriņa norma diennaktī (vidēji gadā) ir pieņemta 150 l/d.

Administratīvās ēkas, biroji -

Zinot plānoto administratīvo ēku, biroju un ofisu platību ir pieņemts, ka uz vienu strādnieku (kas aizņem 23 m² no biroju kopējās platības) ūdens patēriņa norma ir pieņemta 25 l/d.

Autostāvvietas -

Ūdens patēriņa norma stāvvietas vajadzībām ir pieņemta 0,5 l/m²/d.

Citi –

Dzeramā ūdens patēriņu konkrētām dzīvojamām un publiskām ēkām nosaka saskaņā ar būvnormatīvu LBN 221-99 „Ēku iekšējais ūdensvads un kanalizācija” un LBN 222-99 “Ūdensapgādes ārējie tīkli un būves”.

Aprēķinos nav paredzēts ūdens patēriņš teritorijas laistīšanai. Teritorijas platība kurai nepieciešama laistīšana pieņemta 20% apmērā no kopējās platības, kas sastāda ~ 8000 m². Ūdens patēriņu laistīšanai jānosaka atbilstoši būvnormatīva LBN 222-99 pielikuma 3.tabulai.

Aprēķinos jāparedz arī ūdens zudumi ūdensvada tīklos 10% apmērā.

Maksimālais ūdens patēriņa diennakts nevienmērības koeficients pieņemts saskaņā ar LBN 222-99 pielikuma 2.tabulu - 1,2.

Maksimālais stundas ūdens patēriņš noteikts atbilstoši būvnormatīva LBN 222-99 aprēķina metodikai.

Aprēķinātie perspektīvie dzeramā ūdens patēriņi doti tabulā Nr.2.

Pagalmu un iekškvartālu kanalizācijas tīkliem notekūdeņu aprēķina daudzumus nosaka pēc būvnormatīva LBN 221-98 „ēku iekšējais ūdensvads un kanalizācija”.

Aprēķinos jāparedz iespējamā gruntsūdens infiltrācija pašteses kanalizācijas tīklos. Tā, balstoties uz pieredzi, var tikt pieņemta 20% apmērā no kopējā notekūdeņu daudzuma.

Maksimālais nevienmērības koeficients pieņemts saskaņā ar LBN 223-99, 1.pielikuma 1.tabulu – 2,5

Aprēķinātie perspektīvie notekūdeņu daudzumi doti tabulā Nr.3.

Ugunsdzēsības ūdens patēriņi

Saskaņā ar LBN 222-99 noteikumiem vienlaicīgo ugunsgrēku skaits pieņemts- 1 (iedzīvotāju skaits līdz 3000 cilv.). **Ūdens patēriņš ārējai ugunsdzēsībai** saskaņā ar LBN 222-99 “Ūdensapgādes ārējie tīkli un būves” 5.tabulu ūdens daudzums viena ugunsgrēka dzēšanai ir 30 l/s.

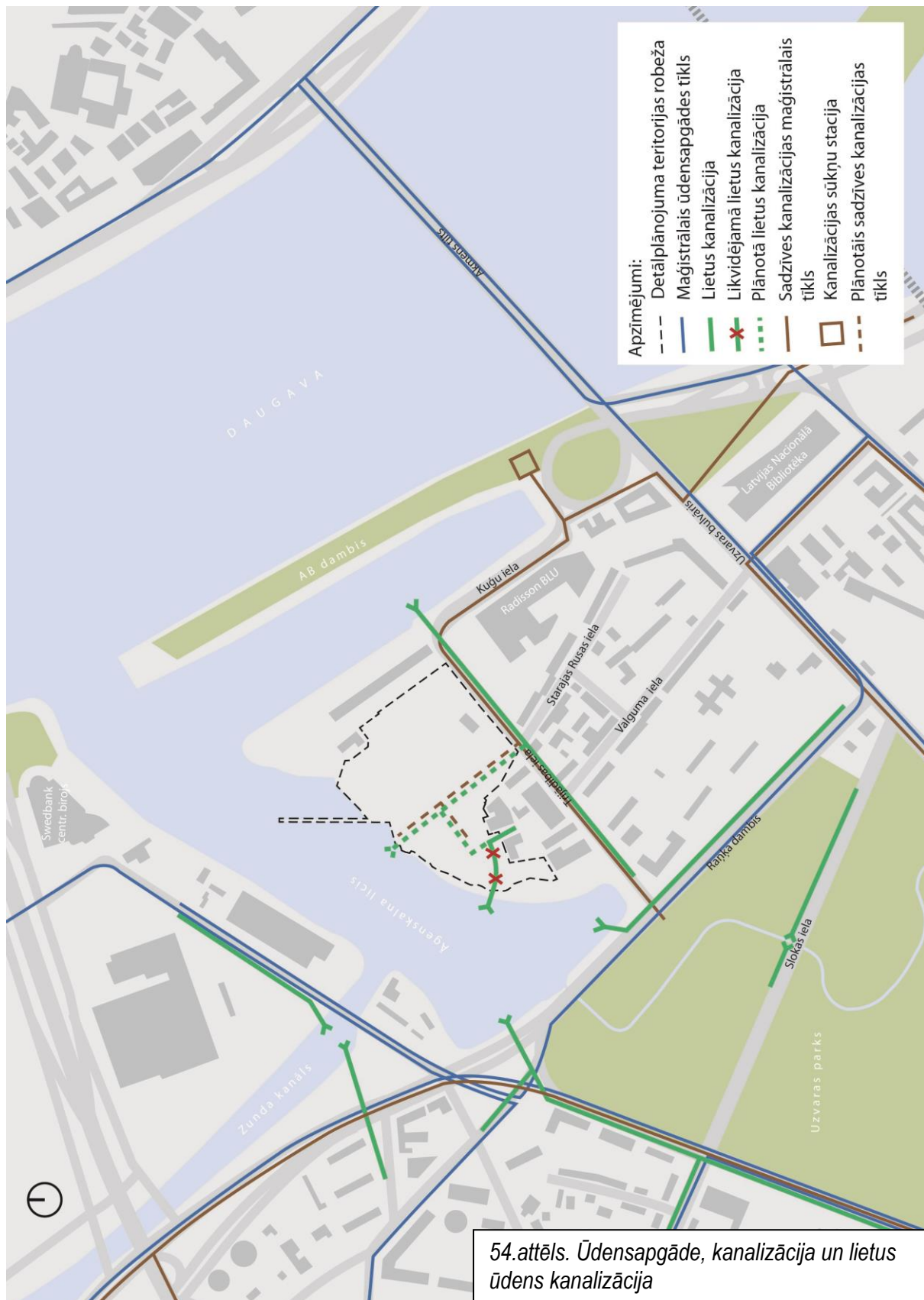
Ārējo ugunsdzēsības ūdensvada diametru, sacilpojumu un hidrantu skaitu jāparedz ēku un būvju tehniskā projekta ietvaros, ņemot vērā ēku nozīmi, būvapjomu, ēku izvietojumu zemes gabalā, atbilstoši būvnormatīva LBN 222-99 „Ūdensapgādes ārējie tīkli un būves”, kas ir apstiprināts ar Ministru kabineta 01.02.2000. noteikumiem Nr.38, ņemot vērā maksimālo ūdens patēriņu ārējai un iekšējai ugunsdzēsībai. Ugunsdzēsības hidrantus izvietot saskaņā ar LBN 222-99 158.punkta prasībām, atkarībā no projektējamo ēku un būvju ugunsdrošības pakāpes, pieejamus ugunsdzēsības tehnikai. Ūdensvada ugunsdzēsības hidrantus gar autoceļiem jāizbūvē ne tālāk par 2,5 m no brauktuves malas, bet ne tuvāk par 10 m no ēku un būvju sienām. Attālumus starp ugunsdzēsības hidrantiem aprēķina, ņemot vērā kopējo ūdens patēriņa intensitāti ugunsgrēka dzēšanai un uzstādāmā hidranta tipa ūdens padeves spēju. Ūdensvada ugunsdzēsības hidrantus atļauts ierīkot arī uz ielas braucamās daļas.

5.tabula. Kopējais dzeramā ūdens patēriņš.

	Iedzīvotāju / biroju / pakalpojumu darbinieku skaits	Vidējais diennakts patēriņš, m3/d	Vidējais diennakts patēriņš, l/s	Diennakts nevienmērības koeficients, max	Maksimālais diennakts patēriņš, m3/d	alfa max	beta max	Stundas nevienmērības koeficients, max
Kvartāls Nr.1	222 / 103 / 0	35,8	0,43	1,2	42,96	1,2	1	1,2
Kvartāls Nr.2	98 / 15 / 15	15,2	0,18	1,2	18,24	1,2	1	1,2
Kvartāls Nr.3	0 / 10 / 0	0,2	0,002	1,2	0,24	1,2	1	1,2
Kvartāls Nr.4	910 / 160 / 110	141,8	1,7	1,2	170,16	1,2	1	1,2
Kopā	1230 / 288 / 125	193	2,32	1,2	231,6	1,2	1,1	1,2

6.tabula. Kopējais notekūdeņu daudzums.

	Iedzīvotāju / darbinieku skaits	Vidējā diennakts pietece, m3/d	Vidējā diennakts pietece, l/s	Maksimālais pietece koeficients	Maksimālā pietece, l/s	Maksimālā pietece, m3/h
Kvartāls Nr.1	222 / 103 / 0	35,8	0,43	2,5	1,08	3,89
Kvartāls Nr.2	98 / 15 / 15	15,2	0,18	2,5	0,45	1,62
Kvartāls Nr.3	0 / 10 / 0	0,2	0,002	2,5	0,005	0,02
Kvartāls Nr.4	910 / 160 / 110	141,8	1,7	2,5	4,25	15,3
Kopā	1230 / 288 / 125	193	2,32	2,5	5,8	20,88

2.3.2. LIETUS ŪDENS KANALIZĀCIJA

Lietus ūdens kanalizācijas sistēmas apsaimniekošanu Rīgā šobrīd nodrošina Rīgas domes Satiksmes departaments. Lietus ūdens no projekta teritorijas šobrīd tiek novadīts uz Āgenskalna līci vai uz Trijādības ielā izbūvēto lietus ūdens kanalizāciju. Lietus ūdens var tikt piesārņots ar dažādu veidu vielām, kuras nepieciešams attīrīt pirms tās nonāk Āgenskalna līcī vai Daugavā. Detālplānojuma risinājums paredz detālplānojuma teritorijas lietus ūdeņus savākt Staraja Rusas ielā izbūvējamā lietus kanalizācijā un ievadīt Āgenskalna līcī. Pirms to ievadīšanas Āgenskalna līcī jāuzstāda atbilstošas attīrīšanas ierīces, lai nodrošinātu lietus ūdeņu attīrīšanu. Daļa no teritorijas lietus notekūdeņiem var tikt ievadīti arī esošajā lietus notekūdeņu kanalizācijā Trijādības ielā.

Tehniskā projekta izstrādes gaitā nepieciešams precīzi noteikt lietus ūdens daudzumu, kurš tiks ievadīts Āgenskalna līcī. Lietus ūdens kolektora iztekas vietā jāparedz gultnes un nogāžu nostiprinājumi. Nepieciešams veikt hidroloģiskos un hidrauliskos aprēķinus, lai noteiktu grāvja šķērsriezuma un garenkrituma atbilstību papildus ūdens daudzuma novadīšanai.

Lietusūdeņu uztveršanas akām drīkst pievienot ēku jumtu lietusūdeņu notekcaurules.

2.3.3. ELEKTROAPGĀDE UN IELU APGAISMOJUMS

Tiek piedāvāts galveno piegādes līniju projekta teritorijai nodrošināt izveidojot tiešus pieslēgumus Latvenego tīklam. Kopējā aprēķinātā maksimālā slodze detālplānojuma teritorijā var sasniegt ~2000 kW, kuru ir iespējams nodrošināt no jaunizbūvētās Nacionālās bibliotēkas apakšstacijas.

Plānotās kabeļu izvietojuma zonas un ielu apgaismojuma līniju izvietojums noteikts plānojuma grafiskās daļas plānā „Ielu un ceļu šķērsprofilā”.

Veicot maksimālo slodzi aptuvenos aprēķinus detālplānojuma teritorijā ir pielietoti normatīvi kas noteikti gan Latvijas Valsts standartos, gan izmantojot citus starptautiski atzītus normatīvus.

20/0.4kV elektroapgāde:

Detālplānojuma teritorijas ceļu zonā ir paredzētas vietas 0.4 un 20kV kabeļu līnijām. Plānotās apbūves elektroapgādei paredzēta vieta 20/0,42 kV transformatoru apakšstacijai slodžu centrā, rezervējot zemesgabala daļu Staraja Rusas ielas sarkano līniju robežās, tādējādi nodrošinot brīvu pieeju apakšstacijai A/S „Sadales tīkls” elektrotīklu operatīvajam personālam, jebkurā diennakts laikā. Elektroapgādes inženierbūvju un inženierkomunikāciju (tai skaitā to aizsargjoslu) izvietojums paredzēts pārsvarā zem trotuāriem, vai zaļumu joslām. Elektrosadales skapju un ievadsadaļņu novietošanas vietas jāparedz energoapgādes tehniskajā projektā, kas izstrādājams saskaņā ar apbūves ēku kompleksa skici projektu. Izstrādājot elektroapgādes projektu par transformatoru apakšstacijas novietošanu jāslēdz servitūta līgumu starp A/S „Sadales tīkls” un zemes īpašnieku. Zem ēku pamatiem kabeļa ieguldīšana nav atļauta.

Ārējo elektrisko tīklu ierīkošanai tehniskā projekta stadijā iesniegt pieteikumu Lietotāja elektroapgādei jebkurā AS „Sadales tīkls” klientu konsultāciju centrā.

Pirms elektriskā tīkla izbūves:

- dabā ar ģeodēzisko mērījumu palīdzību jābūt noteiktām un atzīmētām ielu sarkano līniju un plānoto inženierkomunikāciju koridoru robežām.
- Jābūt veiktiem zemes planēšanas darbiem.

c) lelu apgaismojums:

Detālplānojuma teritorijas ielu zonās un gar gājēju ceļu apstādījumu teritorijā ir paredzēta vieta apgaismojuma kabeļu līnijām. Teritorijas apgaismojumu paredzēts izvietot zem plānoto ielu un ceļu zaļumu joslām.

2.3.4. GĀZES APGĀDE

Zemes gabala Trijādības ielā 5, Rīgā (kad.apz.01000490021, 01000490007, 01000490009) gāzes apgāde iespējama no vidējā spiediena pazemes sadales gāzes vadiem Dn100mm un Dn300mm, kas izbūvēti pa Trijādības ielu. Nepieciešamības gadījumā paredzēts palielināt gāzes vada diametru no Dn100mm līdz Dn200mm Trijādības ielas posmā no Valguma ielas līdz Staraja Rusas ielas.

Detālplānojumā rezervēta vieta perspektīvo gāzes vadu būvniecībai plānotajā Valguma un Staraja Rusas ielas šķērsprofilā, ielas sarkano līniju robežās. Katram jaunam patērētājam atsevišķi tiek nodrošināta iespēja realizēt vidējā spiediena gāzes pievadu izbūvi ar MR (mājas regulatora) vai SGRP (skapjveida gāzes regulēšanas punkta) gāzes spiediena pazemināšanai uzstādīšanu.

Detālplānojumā ir uzrādīta esošā virszemes vidējā spiediena gāzes vada pievada Dn150mm novietne teritorijā. Uzsākot būvniecības process jāparedz esošā virszemes vidējā spiediena gāzes vada pievada pārcelšanu citā vietā (jaunā posma pazemes gāzes vada izbūve, saglabājot gāzes padevi pie esošiem patērētājiem). Atbilstoši A/S "Latvijas gāze" 12.11.2014. vēstulē Nr. 27.3-8/3660 sniegtajai informācijai, vidējā spiediena gāzesvadu Dn 150 mm iespējams demontēt gadījumā, ja tiek nodrošināta gāzapgāde šobrīd gazificētajiem objektiem pēc kāda no variantiem:

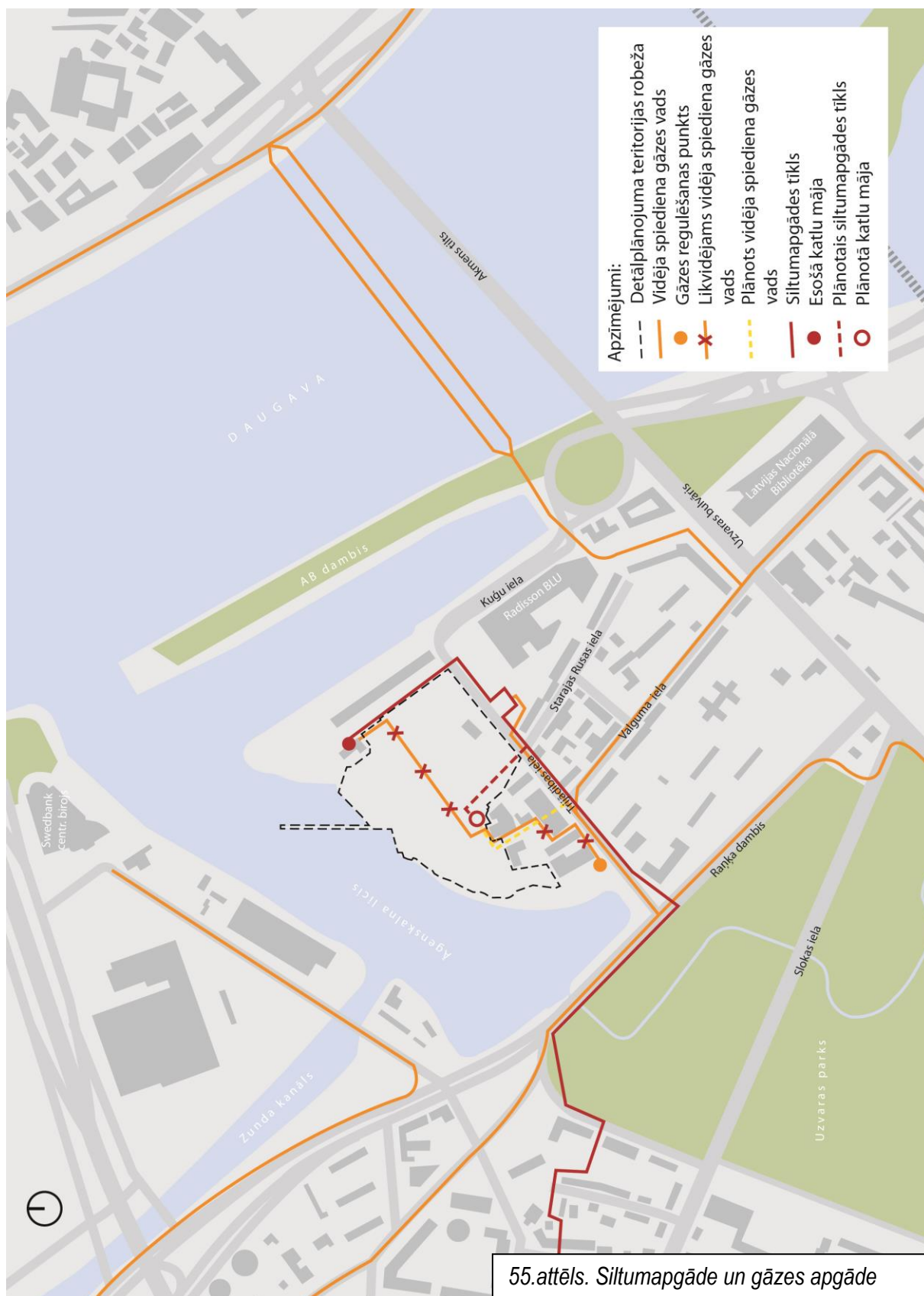
Variants Nr.1 (gadījumā, ja AS "Rīgas siltums" katlu māja saglabā savu esošo vietu) – izbūvēt pietiekama diametra vidējā spiediena sadales gāzesvadu pa koplietošanas ceļiem līdz zemes līmenim, kurā šobrīd atrodas minētā katlu māja un vidējā spiediena pievadu no sadales gāzesvadiem līdz saglabājamiem gāzesvadiem, demontējot virszemes vidējā spiediena gāzesvadu no MR-57 līdz katlumājai.

Variants Nr.2 (gadījumā, ja AS "Rīgas siltums" katlu māja tiek pārvietota) – izbūvēt vidējā spiediena gāzesvadu līdz jaunajai katlu mājas novietnei, paredzot gāzes iekārtu un gāzes uzskaites mezgla pārvietošanu uz jauno katlu māju un demontējot iepriekšējā katlu mājā esošos gāzesvadus un vidējā spiediena virszemes gāzesvadu no MR-57 līdz tai.

2.3.5. SILTUMAPGĀDE UN DZESĒŠANA

Detālplānojuma teritorijai piegulošajā zemes gabalā Trijādības ielā 5 (kad. apz. 0100 049 2015) atrodas A/S "Rīgas siltums" katlu māja, ūdensvads un kanalizācijas tīkli.

Detālplānojuma risinājumi paredz plānoto apbūvi nodrošināt ar centralizēto siltumapgādi. Lai plānotās dzīvojamās apbūves teritorijas un publiskā ārtelpa varētu pilnvērtīgi izmantot teritorijas ainaviskās un pilsētbūvnieciskās priekšrocības, detālplānojuma risinājumi paredz iespēju perspektīvē pārlīkt esošās siltumapgādes inženierkomunikācijas un izbūvēt jaunu katlu māju A/S "Rīgas siltums" darbības nodrošināšanai. Detālplānojuma teritorijā ir rezervēts zemesgabals kvartālā starp Trijādības, Staraja Rusas un Valguma ielām ar kopējo platību 929 kv.m. un atļauto izmantošanu "Tehniskās apbūves teritorija", katlu mājas un tai nepieciešamās infrastruktūras izbūvei nākotnē. Staraja Rusas ielā, Trijādības ielā un plānotajā ielu savienojuma posmā rezervēta vieta jaunu siltumapgādes tīklu izbūvei.

Ēku tehniskie projekti izstrādājami saskaņā ar LBN 231-03 „Dzīvojamo un publisko ēku apkure un ventilācija”. Konkrēti tehniskie noteikumi siltumtīklu projektēšanai un tālākai izbūvei detālplānojuma teritorijā jāsaņem A/S “Rīgas siltums” noteiktajā kārtībā.

2.3.6. SAKARU TĪKLS UN TELEKOMUNIKĀCIJAS

Detālplānojuma teritorijas ielu zonā ir paredzētas vietas vājstāvu kabeļu kanalizācijai, kā arī optisko kabeļu kanalizācijai esošo un plānoto ielu šķērsprofilos, ielu sarkano līniju robežās. Staraja Rusas ielā un Valguma ielā plānots izbūvēt kopējo sakaru kanalizāciju, paredzot pa vienai d100mm caurulei VAS „Valsts informācijas tīkla aģentūra”, SIA „Optron”, SIA „Latvijas mobilais telefons”, SIA „Rīgas radiotranslācija”, paredzot jaunus tīklus savienot ar esošajiem vājstrāvas tīkliem.

Veicot ēku tehnisko projektēšanu, paredzēta vieta kabeļu kanalizācijas ievadiem no esošā kabeļu tīkla līdz katrai ēkai, ņemot vērā plānotos inženierkomunikāciju koridorus katrā zemesgabalā. Saskaņā ar plānoto ielu un ceļu tīklu tiek nodrošināta iespēja realizēt kabeļu kanalizācijas ievadu izbūvi no projektējamās kabeļu kanalizācijas līdz katrai plānotajai ēkai. Kabeļu šķērsojumu vietās tos aizsargāt ar cauruli. Konkrētu objektu atrašanās vietas precizējamās izstrādājot tehnisko projektu, detālplānojumā rezervētas teritorijas inženiertehniskās apgādes objektu izvietošanai.

Ēku iekšējos telekomunikāciju tīklus izbūvēt pēc nepieciešamības, no rezervētās vietas (sadales punkta), ievērojot valsts normatīvos aktus un „Eiropas standarta EN 50173_1 2002” tehniskās prasības.

2.3.7. CIVILĀ AIZSARDZĪBA UN UGUNSDROŠĪBA

Civilās aizsardzības likuma (spēkā no 01.01.2007.) mērķis ir radīt civilās aizsardzības sistēmu katastrofu pārvaldīšanai, nodrošinot tās darbības tiesiskos un organizatoriskos pamatus cilvēku, īpašuma un vides aizsardzībai katastrofu gadījumos un pastāvot katastrofas draudiem.

Civilās aizsardzības pasākumus, apzinot iespējamās apdraudējumus, paredz:

- 1) Valsts civilās aizsardzības plānā;
- 2) pašvaldības civilās aizsardzības plānā;
- 3) komersanta objekta civilās aizsardzības plānā, ja komersanta objekts ir paaugstinātas bīstamības objekts vai tajā var atrasties vairāk nekā 50 cilvēku. Ja vairāki komersanti atrodas vienā ēkā, civilās aizsardzības plānu izstrādā katrs komersants, kurš atbilst minētajiem nosacījumiem;
- 4) iestādes civilās aizsardzības plānā, ja iestāde ir paaugstinātas bīstamības objekts vai tajā var atrasties vairāk nekā 50 cilvēku. Ja vairākas iestādes atrodas vienā ēkā, civilās aizsardzības plānu izstrādā katra iestāde, kura atbilst minētajiem nosacījumiem.

Pašvaldību, komersantu un iestāžu civilās aizsardzības plānu struktūru, izstrādāšanas un apstiprināšanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Detālplānojuma teritorijā nav plānots attīstīt paaugstinātas bīstamības objektus, līdz ar to detālplānojuma teritorijā ir jāievēro pašvaldības civilās aizsardzības plānā noteiktais.

Rīgas pilsētas Civilās aizsardzības (turpmāk - CA) plāns izstrādāts atbilstoši 05.10.2006 Latvijas Republikas Civilās aizsardzības likuma un 26.06.2007.Ministru kabineta noteikumu Nr.423 „Pašvaldības, komersanta un iestādes civilās aizsardzības plāna struktūra, tā izstrādāšanas un apstiprināšanas kārtība” prasībām 2010.gadā.

Detālplānojuma teritoriju apdraudošie riski ir aprakstīti paskaidrojuma raksta sadaļā "1.3.2. Teritorijas attīstības un izmantošanas riski".

Saskaņā ar LBN 222-99 noteikumiem vienlaicīgo ugunsgrēku skaits detālplānojuma teritorijā ir pieņemts- 1 (iedzīvotāju skaits līdz 3000 cilvēkiem). Nepieciešamo ūdeni ārējai un iekšējai ugunsdzēsībai paredzēts nodrošināt no centralizētās ūdensapgādes tīkla, izbūvējot nepieciešamos ugunsdzēsības hidrantus ielu sarkano līniju robežās. Kā papildus ugunsdzēsības ūdens ņemšanas vieta var tikt izmantota esošā vertikāli stiprinātā krastmala pie kuģu piestātnes, kur tiks nodrošināta piekļuve no Staraja Ruses ielas un publiskā laukuma teritorijas.

2.4. DETĀLPLĀNOJUMA REALIZĀCIJA

Detālplānojuma realizācija jāveic saskaņā ar administratīvo līgumu, kas tiek noslēgts starp Rīgas pilsētas pašvaldību un detālplānojuma izstrādes ierosinātāju pēc detālplānojuma apstiprināšanas.

Pēc detālplānojuma apstiprināšanas un spēkā stāšanās var uzsākt zemes ierīcības projekta izstrādi, ar mērķi pārkārtot esošās nekustamo īpašumu robežas. Zemes vienību sadale un/vai robežu pārkārtošana veicama izstrādājot zemes ierīcības projektu, ņemot vērā detālplānojuma teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumu sadaļā noteiktās plānoto zemes gabalu minimālās platības un zemes vienību veidošanas nosacījumus, kā arī ielu sarkanās līnijas un apbūves līnijas iekškvartālā. Zemes ierīcību un jaunu zemes vienību veidošanu detālplānojuma teritorijā paredzēts realizēt pa kārtām. Ielu sarkano līniju robežās esošo zemes vienību daļas plānots izdalīt kā atsevišķas zemes vienības.

Atbilstoši 03.11.2009. Ministru kabineta noteikumiem Nr.1269 "Adresācijas sistēmas noteikumi" jaunveidojamai ielai pašvaldības dome piešķir nosaukumu saskaņā ar teritorijas plānojumu, detālplānojumu vai zemes ierīcības projektu. Apbūvei paredzētajai zemes vienībai un ēkai pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija piešķir, maina, likvidē nosaukumu vai numuru saskaņā ar teritorijas plānojumu, detālplānojumu vai zemes ierīcības projektu. Pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija var rezervēt numuru apbūvei paredzētajai zemes vienībai un piešķirt to pēc būvprojekta saskaņošanas. Jaunveidojamo zemes vienību adresāciju jānosaka zemes ierīcības projekta ietvaros, ņemot vērā esošo ielu nosaukumus – Trijādības iela, Staraja Rusa iela un Valguma iela.

Pēc detālplānojuma spēkā stāšanās, atļauts uzsākt būvniecības procesu detālplānojuma teritorijā, nodrošinot piebraukšanu no Staraja Rusa ielas. Pirms būvniecības procesa uzsākšanas detālplānojuma teritorijā jāveic teritorijas inženiertehniskā sagatavošana, saskaņā ar detālplānojuma nosacījumiem. Pirms būvniecības procesa uzsākšanas atsevišķām ēkām vai būvēm, ir jābūt izstrādātam teritorijas inženiertehniskās sagatavošanas būvprojektam tādā apjomā, kas nodrošina konkrētā objekta būvniecības procesa realizācijas iespējas.

Atsevišķu ēku un būvju būvniecību detālplānojuma teritorijā atļauts īstenot jebkurā secībā, tikai pēc nepieciešamo inženierkomunikāciju, piebraucamo ceļu un/vai ielu izbūves. Pirms būvatļaujas saņemšanas ēkas vai būves būvniecībai, jāizbūvē un jānodod ekspluatācijā inženiertīkli un komunikācijas, kuras paredzētas ārējai ugunsdzēsības ūdensapgādei, un jāierīko piebraucamie ceļi ar grants vai šķembu segumu, ko īsteno attiecīgās apbūves īpašnieks, paredzot nepieciešamos risinājumus ēku un būvju tehniskajā projektā.

Teritorijas publiskās ārtelpas un plānotās apstādījumu teritorijas labiekārtošana jāveic vienlaicīgi ar tai piegulošās teritorijas plānotās apbūves būvniecību vai pirms tās.

Pēc projekta risinājumu realizācijas vai kādā no projekta attīstības stadijām, attīstītājs var vienoties ar pašvaldību par atsevišķu objektu nodošanu pašvaldības īpašumā un/vai apsaimniekošanā. Atsevišķi jārisina jautājums par pašvaldības vajadzībām plānoto maģistrālo inženierapgādes tīklu un būvju izbūvi un apsaimniekošanu detālplānojuma teritorijā.

Paskaidrojumu rakstu sagatavoja:

M.Kalvāne

2.5. IZMANTOTIE DATU AVOTI.

1. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojums.
2. Rīgas ilgtspējīgas attīstības stratēģija līdz 2030.gadam.
3. SIA „Grupa 93” pētniecības darbs „Degradēto teritoriju izpēte Rīgas pilsētā” (2004.g.)
4. J.Jušķevičs „Vecā Rīga” (1936.g.)
5. Z.Lancmanis, B.Šalfejevs, J.Novoselovs „Rīgas vārtos. Priekšpilsētas, nomales, apkārtnē.” (1933.g.)
6. Johans Kristofers Broce „Zīmējumi un apraksti” 1.sējums – Rīgas skati, ļaudis, ēkas. (Rīga „Zinātne” 1992.g.).
7. Enciklopēdija „Rīga” (Galvenā enciklopēdiju redakcija, 1988.g.)
8. Enciklopēdija „Rīgas ielas” 1.sējums (2001.g.)
9. G.Eberhards „Latvijas jūras krasti” (Latvijas Universitāte, Rīga 2003.g.)
10. SIA „Vides projekti” projekta atskaite „Priekšlikumu izstrāde nacionālā plāna plūdu risku novēršanai un samazināšanai”
11. Rīgas apkaimju attīstības projekta apakšprojekts „Apkaimju ekonomiski – ģeogrāfiskais apraksts” (SIA „Metrum”, 2008)
12. Rīgas vēstures un kuģniecības muzeja kartogrāfiskie materiāli.
13. Latvijas nacionālās bibliotēkas digitālā karšu bibliotēka (<http://kartes.lnb.lv>)
14. Datu avots: Rīgas ūdens akvarorija attīstības studija (SIA “ARHIS”, 2010.gads).
15. Priekšlikumi un rekomendācijas Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu grozījumiem ūdens teritoriju un krastmalu izmantošanai (SIA “EgG”, 2010.)
16. Pilsētvides attīstību raksturojošo pakalpojumu novērtējums Purvciema, Āgenskalna un Mežaparka apkaimēm. II posma atskaite, SIA Datorkarte, 2011.gads